UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

25 päivänä lokakuuta 2011 *

Asiassa T-190/08,

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), kotipaikka Tšeljabinsk (Venäjä),

Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), kotipaikka Novokuznetsk (Venäjä),

edustajanaan asianajaja P. Vander Schueren,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään aluksi J.-P. Hix, sittemmin Hix ja B. Driessen, avustajinaan aluksi asianajajat G. Berrisch ja G. Wolf, sittemmin asianajaja Berrisch,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukee

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi H. van Vliet ja K. Talabér-Ritz, sittemmin van Vliet ja M. França,

väliintulijana,

jossa vaaditaan kumoamaan osittain lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Kazakstanista, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 25.2.2008 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 172/2008 (EUVL L 55, s. 6) siltä osin kuin se koskee kantajia,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová sekä tuomarit K. Jürimäe (esittelevä tuomari) ja S. Soldevila Fragoso,

kirjaaja: hallintovirkamies N. Rosner,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.5.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantajina olevat Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) ovat kaksi Venäjälle sijoittautunutta yhtiötä, jotka tuottavat ferropiitä. Riita-asian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan näiden kahden yhtiön Euroopan yhteisöön suuntautuneet myynnit toteutettiin niihin etuyhteydessä olevien yhtiöiden välityksellä.

2 Sen jälkeen, kun Euroalliages (Euroopan rautayhdisteteollisuuden yhdyskomitea) teki 16.10.2006 Euroopan yhteisöjen komissiolle asiassa kantelun, komissio aloitti polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka koski entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta, Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Kazakstanista ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontia, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (jäljempänä perusasetus) [joka on korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51, oikaisu EUVL 2010 L 22, s. 7)], ja erityisesti perusasetuksen 5 artiklan (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 5 artikla) mukaisesti. Polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus julkaistiin 30.11.2006 Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL C 291, s. 34).

Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi ajanjakson 1.10.2005–30.9.2006 (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa koskevaan arvioon liittyvien seikkojen tarkastelu kattoi ajanjakson tammikuusta 2003 tutkimusajanjakson loppuun (jäljempänä tarkastelujakso).

3 Kantajat ja niihin etuyhteydessä olevat yhtiöt jättivät tässä menettelyssä 15.1.2007 vastauksensa polkumyyntiä koskevaan komission kyselylomakkeeseen. Ne esittivät samana päivänä myös huomautuksensa, jotka koskivat vahinkoa, väitetyn vahingon ja riidanalaisen tuonnin välistä syy-yhteyttä sekä polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisen lainmukaisuutta (jäljempänä vahinkoa koskevat huomautukset).

4 Komissio teki 2.–7.5.2007 tarkastuskäynnit kantajien ja niihin etuyhteydessä olevien yhtiöiden tiloissa tarkistaakseen näiden esittämät tiedot.

5 Komission tiloissa järjestettiin 5.6.2007 kuuleminen, jonka aikana kantajat esittivät näkemyksensä vahingosta, vahingon ja polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin välisestä syy-yhteydestä sekä polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisen lainmukaisuudesta. Syy-yhteyden osalta kantajat korostivat kuulemisessa teräksen kysynnän ja tuotantokustannusten, erityisesti energiakustannusten, merkitystä sekä tiettyjen yhteisön tuottajien vapaaehtoista päätöstä siirtyä muiden tuotteiden tuottamiseen ja joissakin tapauksissa lopettaa ferropiin tuottaminen.

6 Komissio julkaisi 29.8.2007 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Kazakstanista, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonnissa 28.8.2007 annetun asetuksen (EY) N:o 994/2007 (EUVL L 223, s. 1; jäljempänä väliaikaista tullia koskeva asetus).

Väliaikaista tullia koskevalla asetuksella otettiin käyttöön 22,8 prosentin väliaikainen polkumyyntitulli kantajien tuotteiden osalta.

7 Komissio toimitti 30.8.2007 päivätyllä kirjeellä kantajille tiedoksi ne olennaiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet otettiin käyttöön (jäljempänä alustava ilmoitusasiakirja). Komissio toimitti 10.9.2007 päivätyllä kirjeellä kantajille alustavan ilmoitusasiakirjan täydennyksen, joka koski erityisesti polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisen lainmukaisuutta (jäljempänä alustava lisäilmoitusasiakirja).

8 Kantajat esittivät 1.10.2007 huomautuksensa alustavasta ilmoitusasiakirjasta ja alustavasta lisäilmoitusasiakirjasta. Ne toistivat väitteensä, jotka koskivat vahingon määrittämistä, vahingon ja polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin välistä syy-yhteyttä ja polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisen lainmukaisuutta. Kantajat väittivät lisäksi yhtäältä, että vientihinta oli laskettu väärin, sillä laskennassa käytetty etuyhteydessä olevan tuojan voittomarginaali oli arvioitu liian suureksi, ja toisaalta, että niitä oli ”syrjitty”, koska alustava ilmoitusasiakirja oli toimitettu varhaisessa vaiheessa Silmak Ltd:lle, joka on entiseen Jugoslavian tasavaltaan Makedoniaan sijoittautunut ferropiin tuottaja.

9 Komissio lähetti kantajille 18.12.2007 kirjeen, joka sisälsi ne olennaiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella se aikoi tehdä suosituksen lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta (jäljempänä lopullinen ilmoitusasiakirja). Lopullinen ilmoitusasiakirja sisälsi CHEMK:iä koskevan liitteen (jäljempänä CHEMK:iä koskeva lopullinen ilmoitusasiakirja). Komissio pitäytyi lopullisessa ilmoitusasiakirjassaan vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevissa päätelmissään. Vientihinnan laskennasta komissio selitti, että se oli korjannut kyseisen hinnan muodostamisen yhteydessä käytetyn

voittomarginaalin ja käyttänyt perusteena kantajiin etuyhteydessä olevan tuojan voittomarginaalin sijasta muun kuin niihin etuyhteydessä olevan tuojan oletettua voittomarginaalia. Komissio ei sen sijaan maininnut lopullisessa ilmoitusasiakirjassa polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisen lainmukaisuutta koskevaa kysymystä eikä käsitellyt kantajien esille ottamaa ongelmaa, joka koski alustavan ilmoitusasiakirjan julkistamista Silmakille varhaisessa vaiheessa.

10 Kantajat esittivät huomautuksensa lopullisesta ilmoitusasiakirjasta komissiolle 7.1.2008 lähettämässään kirjeessä. Kuten alustavasta ilmoitusasiakirjasta esittämissään huomautuksissa, kantajat käsittelivät näissäkin huomautuksissa erityisesti vahingon määrittämistä sekä väitetyn vahingon ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välistä syy-yhteyttä. Tämän lisäksi ne riitauttivat vientihinnan muodostamisessa käytetyn voittomarginaalin uuden laskutavan.

11 Kantajat esittivät 8.2.2008 komissiolle perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdan (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 14 artiklan 4 kohta) mukaisen pyynnön toimenpiteiden soveltamatta jättämisestä.

12 Euroopan unionin neuvosto antoi 25.2.2008 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Kazakstanista, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta asetuksen (EY) N:o 172/2008 (EUVL L 55, s. 6; jäljempänä riidanalainen asetus). Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan nojalla vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovelletaan kantajien valmistamien tuotteiden osalta 22,7 prosentin lopullista polkumyyntitullia.

13 Komissio hylkäsi 28.2.2008 päivätyllä kirjeellä kantajien hakemuksen polkumyyntitullien suspendoimisesta.

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

14 Kantajat nostivat nyt käsiteltävän kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 14.5.2008 jättämällään kannekirjelmällä. Sen lisäksi, että kanteella vaadittiin kumoamaan riidanalainen asetus, sillä vaadittiin toissijaisesti kumoamaan 28.2.2008 tehty komission päätös, jolla hylättiin kantajien komissiolle 8.2.2008 päivätyllä kirjeellä esittämä polkumyyntitullien suspendoimista koskeva hakemus. Kanne nostettiin neuvostoa ja komissiota vastaan.

15 Kantajat jättivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 30.5.2008 hakemuksen prosessinjohtotoimen ja lisäselvitysten määräämisestä.

16 Komissio esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 19.9.2008 jätetyllä asiakirjalla oikeudenkäyntiväitteen sen 28.2.2008 tekemää päätöstä koskevasta kumoamisvaatimuksesta. Komissio pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä jättämällään erillisellä asiakirjalla saada osallistua käsiteltävään asiaan väliintulijana tukeakseen neuvoston vaatimuksia siinä tapauksessa, ettei kannetta otettaisi tutkittavaksi siltä osin kuin se on nostettu kyseistä päätöstä vastaan.

17 Kantajat esittivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 12.1.2009 jätetyssä asiakirjassa huomautuksensa kyseisestä oikeudenkäyntiväitteestä.

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto) jätti asiassa T-190/08, CHEMK ja KF vastaan neuvosto ja komissio, 12.5.2009 antamallaan määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) kanteen tutkimatta siltä osin kuin se oli nostettu 28.2.2009 tehdystä komission päätöksestä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi tällä samalla määräyksellä komission väliintulon neuvoston vaatimusten tukemiseksi.

19 Komissio ilmoitti 26.6.2009 päivätyllä kirjeellään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, ettei se esitä väliintulokirjelmää, mutta osallistuu istuntoon.

20 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen asetuksen niitä koskevilta osilta

– velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21 Neuvosto vaatii komission tukemana, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

22 Kantajat vetoavat kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen. Ne riitauttavat ensimmäisellä perusteellaan vientihinnan määrittämisen. Toinen peruste liittyy Silmakin hintaa koskevaan sitoumustarjoukseen. Kolmannella perusteella kantajat riitauttavat vahingon määrittämisen. Neljännellä perusteella ne kyseenalaistavat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden määrittämisen. Viidennellä perusteella kantajat moittivat komissiota siitä, ettei se ole suostunut kantajien pyyntöihin saada tutustua kantelua täydentäviin tietoihin, jotka eivät ole luottamuksellisia.

1. *Ensimmäinen peruste, joka koskee fiktiivisen voittomarginaalin käyttöä vientihinnan muodostamisessa*

Ensimmäisen perusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan tulkinnassa on tehty oikeudellinen virhe

Asianosaisten lausumat

23 Kantajat väittävät, että neuvosto on tehnyt oikeudellisen virheen tulkitessaan perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 9 kohta), kun se piti kyseisen artiklan nojalla velvollisuutenaan käyttää muiden

kuin etuyhteydessä olevien tuojien fiktiivistä voittomarginaalia etuyhteydessä olevan tuojan todellisen voittomarginaalin sijasta. Kantajien mukaan on niin, että vaikka perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa ei säädetä kohtuullisen voittomarginaalin määrittämistä koskevasta menetelmästä, siinä ei kielletä neuvostoa käyttämästä etuyhteydessä olevien tuojien todellista voittomarginaalia, kuten tämän toimielimen aiempi käytäntö osoittaa. Sen paremmin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohta kuin väitetty aiempi käytäntökään ei juridisesti velvoita neuvostoa käyttämään muiden kuin etuyhteydessä olevien tuojien voittomarginaalia.

24 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

25 Aivan aluksi on muistettava, että perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 9 kohta) säädetään, että vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämaasta yhteisöön. Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan ensimmäisen alakohdan (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta) mukaan on niin, että jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava, koska viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.

26 Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdasta johtuu siis, että komissio ja neuvosto voivat katsoa, ettei vientihinta ole luotettava kahdessa tapauksessa, nimittäin kun viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely. Muissa kuin näissä tapauksissa toimielimillä on velvollisuus määrittää polkumyyntitulli vientihinnan perusteella, jos sellainen on olemassa (asia T-88/98, Kundan ja Tata v. neuvosto, tuomio 21.11.2002, Kok., s. II-4897, 49 kohta).

27 Lisäksi on todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 9 kohdan toinen alakohta) nojalla on niin, että kun vientihinta muodostetaan ensimmäisen riippumattoman ostajan hinnan tai minkä tahansa muun kohtuullisen perusteen nojalla, tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi tehdään oikaisuja luotettavan vientihinnan laskemiseksi yhteisön rajalla. Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan kolmannessa alakohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 9 kohdan kolmas alakohta) säädetään, että oikaistaviin kustannuksiin kuuluu kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa.

28 Vaikka perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa säädetään voittomarginaaliin tehtävästä oikaisusta, siinä ei kuitenkaan säädetä kyseisen marginaalin laskenta- tai määrittämismenetelmästä, kuten asianosaiset huomauttavat. Siinä ainoastaan viitataan oikaistavan voittomarginaalin kohtuullisuuteen.

29 Oikeuskäytännön mukaan on niin, että kun on kyse tuottajan ja tuojan välisestä yhtiösuhteesta yhteisössä, kohtuullinen voittomarginaali voidaan laskea etuyhteydessä olevan tuojan tietojen, joihin kyseinen yhtiösuhde voi vaikuttaa, sijasta itsenäisen maahantuojan tietojen perusteella (ks. polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta

23.7.1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2176/84 (EYVL L 201, s. 1) 2 artiklan 8 kohdan b alakohdasta, jonka sisältö on sama kuin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan sisältö, yhdistetyt asiat 273/85 ja 107/86, Silver Seiko ym. v. neuvosto, tuomio 5.10.1988, Kok., s. 5927, 25 kohta ja yhdistetyt asiat 277/85 ja 300/85, Canon ym. v. neuvosto, tuomio 5.10.1988, Kok., s. 5731, 32 kohta).

30 Edellä esitetyn perusteella perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa on siis tulkittava siten, että siinä jätetään toimielimille vapaus käyttää joko etuyhteydessä olevan tuojan todellista voittomarginaalia tai muun kuin etuyhteydessä olevan tuojan fiktiivistä voittomarginaalia ja että ainoastaan on varmistettava kyseisen marginaalin kohtuullisuus.

31 Näiden periaatteiden valossa on tutkittava kantajien väitettä siitä, että neuvosto on tehnyt oikeudellisen virheen perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan tulkinnassa.

32 Ensiksi on todettava, että asianosaisten välillä on kiistatonta, että kantajien tuottaman ferropiin myynti tapahtui tutkimusajanjaksolla etuyhteydessä olevien yhtiöiden välityksellä. Toimielimillä ei siten ollut perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdassa tarkoitettua velvollisuutta käyttää perusteena todellista vientihintaa eli tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämaasta yhteisöön. Käsiteltävässä asiassa voitiin sen sijaan soveltaa perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa eli muodostaa vientihinta, mikä tarkoittaa myös, että toimielimet saattoivat vapaasti valita menetelmän, jolla kohtuullinen voittomarginaali määritettiin.

33 Tämän jälkeen on huomattava, etteivät kantajat riitauta tätä päätelmää. Ne päinvastoin vahvistavat, että toimielimet saattoivat valita itsenäisen maahantuojan fiktiivisen voittomarginaalin tai etuyhteydessä olevan tuojan todellisen marginaalin. Kuten kantajat täsmensivät unionin yleisen tuomioistuimen prosessinjohtotoimena esittämään kysymykseen antamassaan vastauksessa, niiden mielestä toimielinten sekä lopullisen ilmoitusasiakirjan 41 kohdassa että riidanalaisen asetuksen 41 perustelukappaleessa käyttämistä käsitteistä ilmenee, että toimielimet katsoivat perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla velvollisuudekseen käyttää vientihinnan laskemisessa itsenäisen maahantuojan fiktiivistä voittomarginaalia.

34 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, etteivät lopullisen ilmoitusasiakirjan 41 kohdassa ja riidanalaisen asetuksen 41 perustelukappaleessa käytetyt käsitteet tue kantajien väitettä. Toimielimet vahvistavat nimittäin, että vakiintuneen käytännön mukaan käytettävä voitto perustuu itsenäisten maahantuojien saamaan voittoon. Tällainen vahvistus ei mitenkään velvoita käyttämään itsenäisen maahantuojan fiktiivistä voittomarginaalia. Siinä ainoastaan viitataan toimielinten käytäntöön, jonka mukaan vientihinnan laskemiseen käytetään yleensä kyseistä marginaalia, kun viejän ja tuojan välillä on yhtiösuhde.

35 Lopullisen ilmoitusasiakirjan 41 kohdan ja riidanalaisen asetuksen 41 perustelukappaleen vastaavaa tulkintaa, jonka nojalla toimielimet halusivat viitata pelkkään toimintatapaan, jota tilanteen mukaan joko noudatetaan tai ei, tukee toimielinten aiempi käytäntö, sellaisena kuin kantajat itse sitä kirjelmissään kuvaavat. Kantajat viittaavat väliaikaisen tullin vakuutena olleiden määrien lopullisesta kantamisesta ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien laakeripesien tuonnissa 5.2.1987 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 374/87 (EYVL L 35, s. 32), jossa neuvosto käytti vientihinnan muodostamisessa etuyhteydessä olevien tuojien todellista voittomarginaalia.

36 Edellä esitetyn perusteella on pääteltävä, että muiden kuin etuyhteydessä olevien tuojien fiktiivisen voittomarginaalin käyttö käsiteltävässä asiassa ei johdu siitä, että toimielimet katsoivat olevansa velvollisia käyttämään sitä, vaan siitä, että ne päättivät käyttää muiden kuin etuyhteydessä olevien tuojien fiktiivistä voittomarginaalia, koska etuyhteydessä olevien yhtiöiden välinen siirtohinta vääristi etuyhteydessä olevan tuojan voittomarginaalia.

37 Tästä seuraa, että toisin kuin kantajat väittävät, tässä yhteydessä ei ole tehty oikeudellista virhettä.

38 Ylimääräisenä huomautuksena on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimielimillä on laaja harkintavalta kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden osalta, joten unionin tuomioistuimessa tapahtuva valvonta on rajoitettua (asia T-97/95, Sinochem v. neuvosto, tuomio 29.1.1998, Kok., s. II-85, 51 kohta ja asia T-118/96, Thai Bicycle v. neuvosto, tuomio 17.7.1998, Kok., s. II-2991, 32 ja 33 kohta). Kohtuullisen voittomarginaalin määrittäminen ei ole poikkeustapaus tämän oikeuskäytännön soveltamisessa, sillä se sisältää välttämättä monitahoisten taloudellisten seikkojen arviointia (ks. analogisesti asia T-51/96, Miwon v. neuvosto, tuomio 30.3.2000, Kok., s. II-1841, 42 kohta ja edellä 26 kohdassa mainittu asia Kundan ja Tata v. neuvosto, tuomion 50 kohta).

39 Ensimmäisen kanneperusteen käsiteltävässä osassa kantajat väittävät kuitenkin ainoastaan, että neuvosto on tehnyt perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan tulkinnassa oikeudellisen virheen, kun se on katsonut virheellisesti olevansa velvollinen käyttämään itsenäisten maahantuojien fiktiivistä voittomarginaalia, vaikka kyseisessä säännöksessä ei kielletä etuyhteydessä olevien tuojien todellisen voittomarginaalin käyttöä, mutta ne eivät pyri missään vaiheessa osoittamaan, että toimielimet olisivat tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne ovat päättäneet käyttää tätä fiktiivistä voittomarginaalia etuyhteydessä olevan tuojan todellisen voittomarginaalin sijasta.

40 Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Ensimmäisen perusteen toinen osa, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä

Asianosaisten lausumat

41 Kantajat väittävät, että neuvosto on laiminlyönyt EY 253 artiklassa tarkoitetun perusteluvelvollisuuden, kun se on päättänyt ilman riittäviä perusteita olla käyttämättä kantajiin etuyhteydessä olevan tuojan todellista voittomarginaalia ja muodostaa vientihinnan itsenäisen maahantuojan fiktiivisen voittomarginaalin perusteella.

42 Neuvosto ei nimittäin yhtäältä koskaan ilmoittanut kantajille niitä syitä, joiden perusteella se katsoi, että niihin etuyhteydessä olevan tuojan saama todellinen voitto ei ollut yhtä kohtuullinen kuin fiktiivinen voittomarginaali, joka oli muodostettu muiden kuin etuyhteydessä olevien tuojien voittomarginaalien perusteella. Toisaalta neuvoston esittämä pelkkä viittaus aiempaan käytäntöönsä, jonka mukaan käytettiin muiden kuin etuyhteydessä oleva tuojien voittomarginaalin perusteella määritettyä fiktiivistä voittomarginaalia, ei ole EY 253 artiklan näkökulmasta riittävä perustelu.

43 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

44 Oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklassa edellytetyistä perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimenpiteen tehneen unionin toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että unionin tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden (asia C-76/01 P, Eurocoton ym. v. neuvosto, tuomio 30.9.2003, Kok., s. I-10091, 88 kohta ja asia T-48/96, Acme v. neuvosto, tuomio 12.10.1999, Kok., s. II-3089, 141 kohta).

45 Tästä on täsmennettävä, ettei neuvostolla ei ole velvollisuutta ottaa asetuksensa perusteluissa kantaa kaikkiin niihin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, joihin asianomaiset ovat vedonneet hallinnollisessa menettelyssä (asia T-171/97, Swedish Match Philippines v. neuvosto, tuomio 20.10.1999, Kok., s. II-3241, 82 kohta). Perusteluissa ei myöskään tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, vaan tutkittaessa perusteluvaatimusta on otettava huomioon erityisesti säädöksen asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (asia T-164/94, Ferchimex v. komissio, tuomio 28.9.1995, Kok., s. II-2681, 118 kohta). Riittää, että neuvosto esittää asetuksen systematiikan kannalta olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset näkökohdat (ks. vastaavasti asia T-387/94, Motor France ym. v. komissio, tuomio 18.9.1996, Kok., s. II-961, 103 ja 104 kohta).

46 Neuvosto selitti käsiteltävässä asiassa riidanalaisen asetuksen 41 perustelukappaleessa ja lopullisen ilmoitusasiakirjan 41 kohdassa ensinnäkin, että alustavassa vaiheessa vientihinnan muodostamisessa käytetty voitto oli kyseisen etuyhteydessä olevan tuojan voitto, toiseksi, että unionin toimielinten vakiintuneen käytännön mukaisesti käytettävän voiton oli perustuttava itsenäisten maahantuojien voittoon, ja kolmanneksi, että alustavassa vaiheessa käytettyä voittomarginaalia oli näin ollen pitänyt korjata,

jolloin käytetty voitto kasvoi hieman, kun taas kantajat väittävät, että voitto oli arvioitu liian suureksi.

47 Toisin kuin kantajat väittävät, riidanalaisen asetuksen 41 perustelukappaleesta ja lopullisen ilmoitusasiakirjan 41 kohdasta käy selkeästi ja yksiselitteisesti ilmi, että toimielinten lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton yhteydessä tekemä päätös olla käyttämättä kantajiin etuyhteydessä olevan tuojan todellista voittomarginaalia ja muodostaa vientihinta itsenäisen maahantuojan fiktiivisen voittomarginaalin perusteella on suora seuraus kantajien ja niiden tuojan välisestä yhteydestä. Toimielimet ilmoittivat tällä tavoin kantajille, että niiden mielestä oli perustellumpaa käyttää etuyhteydessä olevan tuojan voittomarginaalin sijasta muiden kuin etuyhteydessä olevien tuojien fiktiivistä voittomarginaalia.

48 Lisäksi on huomattava, että kantajat riitauttivat lopullista ilmoitusasiakirjaa koskevissa huomautuksissaan toimielinten päätöksen käyttää fiktiivistä voittomarginaalia, mikä osoittaa, että ne olivat ymmärtäneet täysin toimielinten päättelyn ja pystyivät puolustamaan oikeuksiaan. Ensinnäkin ne esittivät syyt, joiden perusteella käsiteltävässä asiassa ei ollut niiden mielestä sopivaa käyttää muun kuin etuyhteydessä olevan yhtiön voittomarginaalia. Toiseksi ne selittivät, että etuyhteydessä olevan tuojan todellinen voittomarginaali oli luotettava ja kohtuullinen. Kolmanneksi ne väittivät, että vaikka komission vakiintuneena käytäntönä oli käyttää itsenäisen maahantuojan fiktiivistä voittomarginaalia, mikään perusasetuksen säännös ei estänyt komissiota käyttämästä etuyhteydessä olevan yhtiön todellista voittomarginaalia.

49 Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Ensimmäisen perusteen kolmas osa, joka koskee kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamista

Asianosaisten lausumat

50 Kantajat väittävät, että neuvosto on loukannut niiden puolustautumisoikeuksia, koska kantajat eivät ole perustelujen puuttumisen vuoksi pystyneet puolustamaan etujaan tehokkaasti. Neuvosto ei nimittäin antanut kantajille missään vaiheessa ennen vastineen jättämistä mahdollisuutta esittää huomautuksiaan perusteluista, joilla neuvosto tuki fiktiivisen voittomarginaalin käyttöä. Neuvosto selitti vasta vastineen jättämisvaiheessa, millainen virhe väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa oli tehty todellisen voittomarginaalin määrittämisen yhteydessä, ja tästä virheestä ilmoitettiin kantajille vasta 3.3.2008 eli riidanalaisen asetuksen antamisen jälkeen.

51 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien perustelut.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

52 Oikeuskäytännöstä johtuu, että puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevat vaatimukset eivät liity pelkästään menettelyihin, jotka voivat päätyä seuraamusten määräämiseen, vaan myös sellaisiin tutkimusmenettelyihin, jotka edeltävät sellaisten polkumyyntiasetusten antamista, jotka voivat vaikuttaa asianomaisiin yrityksiin suoraan ja erikseen sekä aiheuttaa niille haitallisia vaikutuksia (asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok., s. I-3187, 15 kohta). Asianomaisille

yrityksille on pitänyt erityisesti antaa mahdollisuus hallinnollisen menettelyn aikana tehokkaasti esittää kantansa väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden tosiasiallisesta luonteesta ja merkityksellisyydestä ja niistä todisteista, joita komissio käyttää polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon olemassaoloa koskevan väitteensä tukena (em. asia Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomion 17 kohta).

53 Edellä esitettyjen seikkojen valossa on selvitettävä, onko neuvosto loukannut kantajien puolustautumisoikeuksia.

54 Kun ensiksi tarkastellaan kantajien väitettä siitä, ettei neuvosto antanut niille missään vaiheessa ennen vastineen jättämistä mahdollisuutta esittää huomautuksiaan perusteluista, joilla neuvosto tuki fiktiivisen voittomarginaalin käyttöä, on muistettava, että kuten edellä 47 ja 48 kohdassa todettiin, niin lopullisen ilmoitusasiakirjan 41 kohdassa kuin riidanalaisen asetuksen 41 perustelukappaleessakin esitetään selkeästi ja yksiselitteisesti, että toimielinten päätös olla käyttämättä kantajiin etuyhteydessä olevan tuojan todellista voittomarginaalia, oli suora seuraus kantajien ja niiden tuojan välisestä yhteydestä. Kantajat riitauttivat lisäksi lopullista ilmoitusasiakirjaa koskevissa huomautuksissaan toimielinten päätöksen fiktiivisen voittomarginaalin käyttämisestä. Tästä seuraa, että kantajilla oli mahdollisuus esittää tehokkaasti kantansa fiktiivisen voittomarginaalin käytöstä, minkä lisäksi ne todellakin esittivät kantansa siitä.

55 Kun tarkastellaan kantajien väitettä siitä, että neuvosto antoi niille selityksen todellisen voittomarginaalin määrittämisen yhteydessä tehdyn virheen luonteesta vasta vastineessa, on todettava, että kun vientihintaa muodostettiin väliaikaisten polkumyynnin

vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton yhteydessä, perusteena käytettiin todellista voittomarginaalia. Riidanalaisen asetuksen 41 perustelukappaleesta ilmenee sen sijaan, että lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottovaiheessa käytettiin fiktiivistä voittomarginaalia. Kantajat eivät kuitenkaan ole osoittaneet, missä määrin selitykset, jotka ne omasta mielestään saivat myöhässä, vaikuttivat niiden etujen puolustamiseen riidanalaisen asetuksen antamisen yhteydessä.

56 Tästä seuraa, ettei kantajien puolustautumisoikeuksia ole loukattu.

57 Ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Ensimmäisen perusteen neljäs osa, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista

Asianosaisten lausumat

58 Kantajat väittävät vastineessa, että neuvosto on laiminlyönyt huolellisuusvelvoitteensa ja loukannut hyvän hallinnon periaatetta. Vastineesta ilmenee nimittäin, että

neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen, jota kantajat eivät pystyneet riitauttamaan kanteessaan siksi, ettei neuvosto tutkinut niiden väitteitä riittävän ajoissa.

59 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

60 Unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisen alakohdan mukaan, jota kyseisen perussäännön 53 artiklan ensimmäisen alakohdan mukaan sovelletaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, sekä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan mukaan kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde, kantajan vaatimukset ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Näiden mainintojen on oltava riittävän selkeitä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi ratkaista kanteen. Oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenkäytön takaamiseksi kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että ne oleelliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, ilmenevät ainakin yhteenvedonomaisesti mutta silti johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse kannekirjelmästä (asia T-195/95, Guérin automobiles v. komissio, tuomio 6.5.1997, Kok., s. II-679, 20 kohta ja asia T-19/01, Chiquita Brands ym. v. komissio, tuomio 3.2.2005, Kok., s. II-315, 64 kohta).

61 Tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kantajat vetoavat käsiteltävän väitteen tueksi, eivät kuitenkaan käy ymmärrettävästi ilmi niiden kirjelmistä. Ne väittävät, että koska neuvosto ei tutkinut niiden väitteitä riittävän ajoissa, ne eivät pystyneet riitauttamaan ilmeistä arviointivirhettä. Kantajat eivät kuitenkaan täsmennä sen paremmin väitteitä, joihin ne viittaavat, kuin kyseessä olevaa ilmeistä arviointivirhettäkään.

62 Näin ollen ensimmäisen kanneperusteen neljäs osa ja vastaavasti koko ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

2. *Toinen peruste, joka liittyy Silmakin tekemään hintaa koskevaan sitoumustarjoukseen*

Toisen perusteen ensimmäinen osa, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista

Asianosaisten lausumat

63 Kantajat väittävät, että neuvosto on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun se on toimittanut alustavan ilmoitusasiakirjan Silmakille etukäteen, jolloin tämä pystyi ehdottamaan hintasitoumusta. Kantajat ilmoittavat, ettei neuvosto toimittanut kyseistä asiakirjaa samanaikaisesti kantajille, vaikka ne olivat Silmakin tilanteeseen verrattavassa tilanteessa. Ne väittävät lisäksi, että asiassa C-323/88, Sermes, 11.7.1990 annetun tuomion (Kok., s. I-3027, 46 ja 47 kohta) mukaan ”syrjintää” ei voida perustella kyseessä olevien osapuolten oikeusaseman eroilla, ellei olemassa ole nämä erot oikeuttavaa oikeudellista perustaa. Neuvosto kuitenkin viittaa vakiintuneeseen käytäntöön, ei säädökseen.

64 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

65 Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaan on yhtäältä kiellettyä käsitellä samanlaisia tapauksia eri tavalla ja toisaalta eri tapauksia samalla tavalla, ellei tällaista eroa voida objektiivisesti perustella (asia C-422/02 P, Europe Chemi-Con (Deutschland) v. neuvosto, tuomio 27.1.2005, Kok., s. I-791, 33 kohta).

66 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa tästä, ettei kantajien ja Silmakin voitu katsoa olevan samanlaisessa tilanteessa.

67 On nimittäin muistettava, että neuvosto selitti kirjelmissään toimielinten toimineen Essenissä Saksassa 9. ja 10.12.1994 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä sekä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian vakautus- ja assosiaatiosopimuksen (EUVL 2004 L 84, s. 13; jäljempänä vakautus- ja assosiaatiosopimus) 36 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Komissio on näiden periaatteiden nojalla ottanut käyttöön EU:n ehdokasmaiden polkumyyntitutkimuksissa vakiintuneen käytännön, jonka mukaan se ilmoittaa kaksi kuukautta ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa vakautus- ja assosiaationeuvostolle, kyseessä olevan maan hallitukselle ja vientiä harjoittaville tuottajille tosiseikat, joiden perusteella se aikoo suosittaa väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottamista. Neuvosto täsmentää, että näiden tietojen, jotka koskevat ainoastaan polkumyynnin osoittavia tosiseikkoja, tarkoituksena on lähinnä antaa viejälle mahdollisuus esittää hintaa koskeva sitoumustarjous.

68 On neuvoston tavoin korostettava, että vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 36 artiklan 2 kohdassa määrätään yhtäältä, että vakautus- ja assosiaationeuvostolle on ilmoitettava polkumyyntitapauksesta heti, kun polkumyyntitutkimus pannaan vireille, ja toisaalta, että jos polkumyyntiä ei ole lopetettu tai jos muuta hyväksyttävää ratkaisua

ei ole löydetty 30 päivän kuluessa asian saattamisesta vakautus- ja assosiaationeuvoston käsiteltäväksi, tarvittavat toimenpiteet voidaan toteuttaa. Tästä määräyksestä johtuu, että komission ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välillä on välttämättä ollut yhteydenpitoa ennen väliaikaisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, sillä määräyksessä tarkoitettuun hyväksyttävään ratkaisuun ei ole mahdollista päästä ilman yhteydenpitoa. Määräyksestä johtuu samasta syystä, että vientiä harjoittavien tuottajien on tunnettava ne olennaiset näkökohdat ja tosiseikat, joiden perusteella toimielimet aikovat suosittaa väliaikaisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, sillä muutoin vientiä harjoittavien tuottajien olisi vaikea ehdottaa hyväksyttävää ratkaisua.

69 Silmak on entiseen Jugoslavian tasavaltaan Makedoniaan sijoittautunut tuottaja, joten siihen sovellettiin tätä määräystä ja se sai alustavan ilmoitusasiakirjan varhaisessa vaiheessa, jolloin se pystyi tekemään komissiolle hintaa koskevan sitoumustarjouksen. Kyseisen asiakirjan varhainen toimittaminen Silmakille ei siten ole yhdenvertaisen kohtelun vastaista, koska tämä yhtiö oli vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 36 artiklan 2 kohdan soveltamisen huomioon ottaen erilaisessa tilanteessa kuin kantajat.

70 Tätä päätelmää ei kyseenalaista kantajien esittämä väite, joka perustuu edellä 63 kohdassa mainitussa asiassa Sermes annettuun tuomioon.

71 Toisin kuin kantajat väittävät, unionin tuomioistuin ei nimittäin totea tässä tuomiossa yleisesti, ettei ”syrjintää” voida perustella kyseessä olevien osapuolten oikeusaseman eroilla, ellei olemassa ole nämä erot oikeuttavaa oikeudellista perustaa. Mainitun asian kantaja väitti, että Saksan kotimaankauppaa koskevien erityismääräysten, joiden nojalla Saksan demokraattisesta tasavallasta voitiin toteuttaa vientiä Saksan liittotasavaltaan ilman polkumyyntitulleja, soveltaminen johti ”syrjintään”. Yhteisöjen tuomioistuin vastasi tuomiossaan, että Sermesin esille ottamalle erilaiselle kohtelulle oli

oikeusperusta pöytäkirjassa, joka on olennainen osa perustamissopimusta, joten sitä ei voitu pitää ”syrjintänä”. Tällä tavoin yhteisöjen tuomioistuin siis ainoastaan vahvisti, että se, että olennaisella tavalla perustamissopimukseen kuuluvassa pöytäkirjassa vahvistettiin Saksan kotimaankauppaan liittyviä erityismääräyksiä, oli objektiivinen syy, jolla voitiin edellä 65 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti perustella Saksan demokraattiseen tasavaltaan sijoittautuneiden vientiä harjoittavien tuottajien etukohtelu.

72 Toisaalta on joka tapauksessa todettava, että kuten edellä 68 kohdassa esitettiin, Silmakin ja kantajien erilainen kohtelu käsiteltävässä asiassa perustui oikeudelliseen tekstiin eli vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 36 artiklan 2 kohtaan.

73 Ylimääräisenä huomautuksena on todettava, etteivät kantajat ole osoittaneet oikeudellisesti riittävällä tavalla, että ”syrjivän kohtelun” toteaminen alustavan ilmoitusasiakirjan julkistamisen osalta olisi voinut vaikuttaa riidanalaisen asetuksen lainmukaisuuteen, jolloin kyseisen asetuksen kumoaminen olisi perusteltua. Kun kantajilta tiedusteltiin asiaa istunnossa, ne muistuttivat selittäneensä kirjelmissään, että tämän ”syrjivän kohtelun” vuoksi neuvosto totesi riidanalaisessa asetuksessa, että kantajat olivat velvollisia maksamaan polkumyyntitulleja viiden ja puolen vuoden ajalta ja Silmak ainoastaan viiden vuoden ajalta.

74 Jos oletetaan, että tämän väitteen on tulkittava merkitsevän, että riidanalainen asetus on kumottava kantajia koskevilta osiltaan, koska myös Silmak olisi pitänyt velvoittaa

maksamaan polkumyyntitulleja viiden ja puolen vuoden ajalta, on muistettava, että oikeuskäytännön mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaatteen tai syrjintäkiellon periaatteen noudattaminen, sellaisena kuin se on palautettu mieliin edellä 65 kohdassa, on sovitettava yhteen laillisuusperiaatteen noudattamisen kanssa ja että laillisuusperiaatteen mukaan kukaan ei voi omaksi edukseen vedota toisen hyväksi tapahtuneeseen lainvastaisuuteen (ks. vastaavasti asia T-134/84, Williams v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 4.7.1985, Kok., s. 2225, 14 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; asia T-308/94, Cascades v. komissio, tuomio 14.5.1998, Kok., s. II-925, 259 kohta ja asia T-23/99, LR AF 1998 v. komissio, tuomio 20.3.2002, Kok., s. II-1705, 367 kohta). Kantajat eivät siis voi perustaa vaatimustaan riidanalaisen asetuksen kumoamisesta niitä koskevilta osin siihen, että kyseisessä asetuksessa Silmak velvoitetaan lainvastaisesti maksamaan polkumyyntitulleja ainoastaan viiden vuoden ajalta.

75 Jos taas oletetaan, että väitteen on tulkittava tarkoittavan, että riidanalainen asetus on kumottava kantajia koskevilta osilta, koska nämä olisi Silmakin tapaan pitänyt velvoittaa maksamaan polkumyyntitulleja ainoastaan viiden vuoden ajalta, on muistettava, kuten riidanalaisen asetuksen 132 perustelukappaleesta ilmenee, että kantajat ehdottivat komissiolle hintasitoumusta, jonka tämä hylkäsi. Kantajat eivät kuitenkaan ole esittäneet väitettä osoittaakseen, että hintasitoumus, jonka ne olisivat voineet esittää aikaisemmin samalla hetkellä Silmakin kanssa, olisi ollut sisällöltään erilainen kuin niiden lopullisen ilmoitusasiakirjan toimittamisen jälkeen esittämä sitoumus, jolloin olisi ollut paremmat edellytykset saada sille komission hyväksyntä. Näin ollen toteamuksella Silmakin hyväksi tapahtuneesta ”syrjivästä kohtelusta” ei joka tapauksessa voitu perustella riidanalaisen asetuksen kumoamista.

76 Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella toisen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä perusteettomana.

Toisen perusteen toinen osa, joka koskee perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan, 8 artiklan 4 kohdan ja 20 artiklan 1 kohdan rikkomista

Asianosaisten lausumat

77 Kantajat väittävät, että neuvosto on rikkonut perusasetuksen 20 artiklan 1 kohtaa, 6 artiklan 7 kohtaa ja 8 artiklan 4 kohtaa (joista on tullut asetuksen N:o 1225/2009 20 artiklan 1 kohta, 6 artiklan 7 kohta ja 8 artiklan 4 kohta).

78 Kantajat huomauttavat ensiksi, että perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdassa säädetään, että alustava ilmoitusasiakirja voidaan toimittaa viejille kirjallisesta pyynnöstä vasta väliaikaisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Kantajien mukaan alustava ilmoitusasiakirja toimitettiin kuitenkin Silmakille 11.7.2007 selvästi ennen väliaikaista tullia koskevan asetuksen antamista, vaikka tämä ei ollut edes pyytänyt sitä kirjallisesti.

79 Kantajat väittävät toiseksi, että hintasitoumus, jota Silmak ehdotti, kun alustava ilmoitusasiakirja oli toimitettu sille lainvastaisesti, otettiin ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon vasta väliaikaista tullia koskevan asetuksen virallisen julkaisemisen jälkeen, mikä on niiden mukaan vastoin perusasetuksen 6 artiklan 7 kohtaa ja 8 artiklan 4 kohtaa. Kantajat saivat nimittäin tietää hintasitoumuksesta vasta väliaikaista tullia koskevasta asetuksesta ja saivat tutustua sen ei-luottamukselliseen versioon vasta 3.9.2007.

80 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

81 Perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdan rikkomista koskevasta väitteestä on ensiksi todettava, että mainittu artikla koskee osapuolille ilmoittamista. Tarkemmin sanottuna siinä säädetään asianomaisten osapuolten mahdollisuudesta pyytää, että niille ilmoitetaan olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön, ja tähän liittyvistä käytännön näkökohdista. Perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdassa säädetään siten, että ilmoittamista koskevat pyynnöt on osoitettava kirjallisesti viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen ja ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.

82 Toisin kuin kantajat väittävät, kyseisen artiklan sanamuodon perusteella ei kuitenkaan voida päätellä, että alustava ilmoitusasiakirja voidaan toimittaa viejille kirjallisesta pyynnöstä vasta väliaikaisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Vaikka perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdasta voidaan päätellä, että asianomaiset osapuolet eivät voi pyytää ilmoitusasiakirjan toimittamista ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa ja että niiden on esitettävä pyyntönsä kirjallisesti, kyseisessä artiklassa ei kuitenkaan kielletä komissiota toimittamasta tätä asiakirjaa omasta aloitteestaan ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa ilman sille osoitettua kirjallista pyyntöä.

83 Kantajien esittämä väite perustuu näin ollen perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdan virheelliseen tulkintaan, ja se on hylättävä.

84 Perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan ja 8 artiklan 4 kohdan rikkomista koskevasta väitteestä on toiseksi muistutettava, että yhtäältä perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdassa säädetään lähinnä, että asianomaiset osapuolet voivat pyytää kirjallisesti lupaa tutustua menettelyn ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon ja että ne voivat esittää kyseiseen asiakirjaan sisältyvistä tiedoista huomioitaan, jotka komission on otettava huomioon. Toisaalta perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdassa säädetään, että sitoumusta esittävien osapuolten on toimitettava sitoumuksesta versio, joka ei ole luottamuksellinen, jotta se voidaan toimittaa osapuolille, joita tutkimus koskee.

85 Jälleen on huomattava, ettei näiden säännösten sanamuoto millään tavalla tue kantajien väitettä, jonka mukaan se, että Silmakin esittämä hintasitoumus otettiin ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon vasta väliaikaista tullia koskevan asetuksen virallisen julkaisemisen jälkeen, on vastoin perusasetuksen 6 artiklan 7 kohtaa ja 8 artiklan 4 kohtaa. Vaikka näissä säännöksissä säädetään yhtäältä hintasitoumuksen esittäneiden osapuolten velvollisuudesta toimittaa sitoumuksesta ei-luottamuksellinen versio ja toisaalta komission velvollisuudesta antaa kirjallisesti sitä pyytäneiden asianomaisten osapuolten tutustua tähän ei-luottamukselliseen versioon, ne eivät sisällä mitään viittausta eivätkä etenkään mitään velvoitetta, joka koskisi ajankohtaa, jolloin hintasitoumuksen jäljennös on otettava ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon.

86 On siis katsottava, että edellisen väitteen tavoin myös käsiteltävä väite perustuu perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan ja 8 artiklan 4 kohdan virheelliseen tulkintaan, ja se on siten hylättävä.

87 Lisäksi on huomattava, että oikeudenkäyntivirhe, jollaiseen kantajat käsiteltävässä asiassa vetoavat, voi johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen ainoastaan, jos se on omiaan vaikuttamaan konkreettisesti niiden puolustautumisoikeuksiin ja siten

kyseisen asetuksen sisältöön (ks. vastaavasti asia 30/78, Distillers Company v. komissio, tuomio 10.7.1980, Kok., s. 2229, 26 kohta).

88 Kantajat eivät kuitenkaan ole esittäneet väitettä, jolla ne pyrkisivät osoittamaan, että hintasitoumus, jonka ne olisivat voineet esittää aikaisemmin sen jälkeen, kun ne olivat tutustuneet Silmakin esittämään sitoumukseen ja alustavaan ilmoitusasiakirjaan, olisi yhtäältä ollut sisällöltään erilainen kuin niiden lopullisen ilmoitusasiakirjan toimittamisen jälkeen esittämä sitoumus, jolloin olisi ollut paremmat edellytykset saada sille komission hyväksyntä. Kantajat eivät siten ole osoittaneet, että riidanalaisen asetuksen sisältö olisi ollut niiltä koskevilta osilta erilainen, jos niiden esille ottamia sääntöjenvastaisuuksia ei olisi tapahtunut.

89 Edellä esitetyn perusteella toisen kanneperusteen toinen osa on hylättävä perusteettomana.

Toisen perusteen kolmas osa, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä

Asianosaisten lausumat

90 Kantajat väittävät, että neuvosto on laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa. Vaikka kantajat vetosivat alustavaa ilmoitusasiakirjaa koskevissa huomautuksissaan yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen, neuvosto ei missään vaiheessa edes riidanalaisessa asetuksessa selittänyt syitä, joiden perusteella se julkisti alustavan

ilmoitusasiakirjan varhaisessa vaiheessa, aloitti hintasitoumuksia koskevat keskustelut ja hyväksyi kyseisen sitoumuksen.

91 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

92 Käsiteltävää väitettä on tutkittava edellä 44 ja 45 kohdassa mainitun oikeuskäytännön valossa.

93 Komissio on käsiteltävässä asiassa esittänyt väliaikaista tullia koskevan asetuksen 175 ja 180 perustelukappaleessa syyt, joiden perusteella se hyväksyi Silmakin sitoumustarjouksen. Neuvosto selitti riidanalaisen asetuksen 130–132 perustelukappaleessa lisäksi ne syyt, joiden perusteella se päätti olla hyväksymättä neljän muun vientiä harjoittavan tuottajan esittämiä sitoumuksia ja peruuttaa Silmakin esittämän sitoumuksen hyväksynnän. Toimielimet noudattivat tällä tavoin edellä 44 ja 45 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä vahvistettuja vaatimuksia.

94 Saman oikeuskäytännön mukaan ja toisin kuin kantajat väittävät, neuvosto ei sen sijaan ollut velvollinen vastaamaan niiden huomautuksiin, jotka koskivat alustavan ilmoitusasiakirjan julkistamisesta varhaisessa vaiheessa johtuvaa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista. Vaikka syillä, joiden perusteella komissiolle esitetyt hintasitoumukset hyväksytään tai hylätään, on olennainen merkitys riidanalaisen asetuksen systematiikan kannalta, ei voida väittää, että olennaista merkitystä olisi myös syillä, joiden perusteella lopullinen ilmoitusasiakirja toimitettiin varhaisessa vaiheessa Silmakille. Tästä on muistutettava, että edellä 73–75 kohdassa on jo vahvistettu, ettei yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamisen toteaminen

kyseisen asiakirjan varhaisessa vaiheessa tapahtuneen julkistamisen osalta voi vaikuttaa riidanalaisen asetuksen lainmukaisuuteen. Jos näin ollen oletetaan, että kantajille selitettiin syyt, joiden perusteella alustava ilmoitusasiakirja julkistettiin varhaisessa vaiheessa, kantajille eivät kuitenkaan käyneet näiden selitysten perusteella selväksi ne syyt, joiden vuoksi kantajien hintasitoumus hylättiin ja Silmakin hintasitoumus hyväksyttiin alustavasti ja hylättiin loppuvaiheessa. Toisin sanoen alustavan ilmoitusasiakirjan varhaisessa vaiheessa tapahtuneen julkistamisen taustalla olevia syitä ei voida pitää riidanalaisen asetuksen perusteena siinä mielessä, etteivät kantajat voisi ymmärtää kyseistä asetusta ilman näitä syitä koskevia selityksiä.

95 Toisen kanneperusteen kolmas osa on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Toisen perusteen neljäs osa, joka koskee kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamista

Asianosaisten lausumat

96 Kantajat katsovat, että niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska Silmakin ehdottamaa hintasitoumusta ei otettu ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon riittävän ajoissa eli ajankohtana, jolloin näistä ei-luottamuksellisista tiedoista olisi ollut hyötyä asianomaisten osapuolten puolustautumisoikeuksien käytön kannalta. Vaikka neuvosto väittää ottaneensa kyseisen sitoumuksen ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon 3.8.2007, kantajat huomauttavat, että sitoumuksen jäljennöksessä, johon ne saivat tutustua osana ei-luottamuksellista asiakirja-aineistoa, mainitaan päivämäärä 3.9.2007, mikä tarkoittaa, ettei sitoumusta tosiasiassa otettu kyseiseen

asiakirja-aineistoon ennen tätä päivämäärää. Näin ollen kantajat eivät pystyneet esittämään hintasitoumusta ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa ja niiden puolustautumisoikeuksia loukattiin.

97 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

98 On muistettava, että edellä 52 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan asianomaisille yrityksille on pitänyt antaa hallinnollisen menettelyn kuluessa mahdollisuus tehdä hyödyllisellä tavalla tunnetuksi näkökantansa. Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ei voi olla kysymyksessä, jos on näytetty, että toimielinten toteuttamasta sääntöjenvastaisuudesta huolimatta kantajat pystyivät hallinnollisen menettelyn aikana esittämään tehokkaasti kantansa (asia T-147/97, Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok., s. II-4137, 79 kohta). Kantajan on lisäksi osoitettava, että ilman kyseistä sääntöjenvastaisuutta, se olisi voinut paremmin valmistella puolustuksensa (ks. vastaavasti asia C-51/92 P, Hercules Chemicals v. komissio, tuomio 8.7.1999, Kok., s. I 4235, 81 kohta ja yhdistetyt asiat C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ja C-254/99 P, Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v. komissio, tuomio 15.10.2002, Kok., s. I-8375, 318 kohta).

99 Kantajat väittävät käsiteltävässä asiassa, että Silmakin esittämän hintasitoumuksen ei-luottamuksellinen versio olisi pitänyt ottaa asiakirja-aineistoon 3.8.2007 ennen väliaikaista tullia koskevan asetuksen antamista. Ne eivät kuitenkaan selitä, miten tämä sääntöjenvastaisuus esti niitä esittämästä tehokkaasti kantaansa ja miten ne olisivat paremmin voineet valmistella puolustuksensa ilman sitä. Vaikka kantajat eivät voineet tältä osin tutustua Silmakin esittämän hintasitoumuksen ei-luottamukselliseen

versioon ennen väliaikaista tullia koskevan asetuksen antamista, ne pystyivät kuitenkin esittämään komissiolle oman hintasitoumuksensa lopullisen ilmoitusasiakirjan toimittamisen jälkeen, kuten riidanalaisen asetuksen 132 perustelukappaleessa mainitaan. Kantajat eivät ole esittäneet mitään seikkaa, jolla ne pyrkisivät osoittamaan, että sitoumus, jonka ne olisivat voineet esittää aikaisemmin tutustuttuaan Silmakin esittämään sitoumukseen, olisi yhtäältä ollut sisällöltään erilainen kuin niiden lopullisen ilmoitusasiakirjan toimittamisen jälkeen esittämä sitoumus ja sille olisi toisaalta ollut paremmat edellytykset saada komission hyväksyntä. On siis katsottava, etteivät kantajat olisi voineet valmistella puolustustaan paremmin, jos ne olisivat saaneet tutustua Silmakin sitoumukseen ennen väliaikaista tullia koskevan asetuksen antamista.

100 Toimielimiä ei näin ollen voida moittia kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta. Tästä seuraa, että toisen kanneperusteen neljäs osa on hylättävä perusteettomana.

101 Edellä esitetyn perusteella toinen kanneperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

3. *Kolmas peruste, joka koskee vahingon määrittämistä*

Asianosaisten lausumat

102 Kantajat väittävät, että neuvosto on rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 6 kohtaa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 3 artiklan 6 kohta), koska suurimmalle osalle yhteisön tuotannonalaa ei ole aiheutunut lainkaan vahinkoa. Kantajien mukaan on

nimittäin kiistatonta, että kaksi ferropiin yhteisön tuottajaa eli FerroAtlántica SL ja FerroPem SAS, joiden osuus yhteisön tuotannonalasta oli tutkimusajanjaksolla erittäin suuri tuotantokapasiteetissa ja tuotantovolyymissa mitattuna, eivät olleet kärsineet lainkaan vahinkoa kyseisellä ajanjaksolla, sillä niiden tuotanto, myynnit ja kapasiteetin käyttöaste pysyivät ennallaan tai jopa kasvoivat. Neuvosto katsoi kuitenkin perusasetuksen 4 artiklan ja 3 artiklan 5 kohdan (joista on tullut asetuksen N:o 1225/2009 4 artikla ja 3 artiklan 5 kohta) perusteella, että sen oli määritettävä yhteisön tuotannonalalle kokonaisuudessaan aiheutunut merkittävä vahinko. Kantajien mukaan neuvosto teki tämän vuoksi selvästi useita ”merkittäviä virheitä”.

103 On ensinnäkin oikeudellisesti virheellistä väittää, että neuvoston on vahinkoa arvioidessaan otettava huomioon ainoastaan taloudelliset tekijät, jotka vaikuttavat samalla tavalla yhteisön tuotannonalan kaikkiin jäseniin. Kantajat esittävät tästä, että vaikka perusasetuksen 3 artiklassa todellakin edellytetään, että merkittävää vahinkoa osoitetaan aiheutuneen koko yhteisön tuotannonalalle, tässä säännöksessä ei täsmennetä, onko komission käytettävä perusteena ainoastaan yhteisön tuottajien yhteenlasketun tuloksen painotettua keskiarvoa vai onko sen otettava huomioon myös kunkin yhteisön tuottajan yksittäinen tulos.

104 Kantajat muistuttavat toiseksi, että neuvoston on osoitettava perusasetuksen 3 artiklan 1 ja 6 kohdassa (perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdasta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 3 artiklan 1 kohta) tarkoitetun merkittävän vahingon olemassaolo. Kantajat katsovat ensinnäkin, että koska pääosalle yhteisön tuotannonalaa ei ole aiheutunut vahinkoa, yhteisön tuotannonalalle ei ole voinut aiheutua merkittävää vahinkoa sen enempää oikeudellisesta kuin tosiasioiden näkökulmastakaan. Kantajien mukaan tällaisessa tilanteessa käyttöön otetut toimenpiteet ovat lisäksi suhteettomia. Ne väittävät vielä, ettei voida katsoa, että toteamus merkittävän vahingon

aiheutumisesta yhteisön tuotannonalalle, josta suurin osa ei ole kärsinyt lainkaan vahinkoa, perustuisi ”luotettavaan näyttöön” ja vahinko olisi määritetty tasapuolisesti. Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 3 artiklan 2 kohta) säädetään, että tällaisen toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu väitetysti polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan.

105 Kantajat katsovat kolmanneksi, että perusasetuksessa ei säädetä neuvoston menetelmästä, jonka mukaisesti se on määrittänyt vahingon koko yhteisön tuotannonalan tulosten painotettujen keskiarvojen perusteella, eikä siinä etenkään säädetä, että kyseinen menetelmä olisi ainoa menetelmä vahingon toteamiseksi. Jos toisaalta oletetaan, että neuvoston menetelmä, jonka mukaisesti se on todennut vahingon koko yhteisön tuotannonalan tulosten painotettujen keskiarvojen perusteella, olisi asianmukainen, se on kuitenkin ristiriidassa oikeuden väärinkäytön kiellon kanssa, joka on oikeuskäytännössä vahvistettu unionin oikeuden yleinen periaate.

106 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

107 Kantajat kiistävät neuvoston toteamuksen siitä, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut vahinkoa, vaikka kahden yhteisön tuottajan, jotka edustivat pääosaa yhteisön tuotannonalasta, tuotanto, myynnit ja kapasiteetin käyttöaste ovat pysyneet

vakaina tai jopa kasvaneet. Ne väittävät, että neuvosto on näin tehdessään rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 6 kohtaa.

108 Kolmatta kanneperustetta on tarkasteltava kahdessa vaiheessa. Ensiksi on tulkittava perusasetuksen 3 artiklan 6 kohtaa ja yleisemmin sen 3 artiklaa, joka koskee vahingon toteamista, jotta voidaan määrittää, mitä velvoitteita viimeksi mainittu säännös asettaa toimielimille vahingon arvioinnissa käytettävän menetelmän osalta. Toiseksi on selvitettävä, ovatko toimielimet käsiteltävässä asiassa noudattaneet tässä säännöksessä vahvistettuja periaatteita myös FerroPemin ja FerroAtlántican tilanteessa, sellaisena kuin kantaja sen on kuvannut.

109 Kun ensiksi tarkastellaan perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan, jota kantajat väittävät rikotun, tulkintaa, on todettava, että säännöksessä säädetään kolmesta periaatteesta. Vahingon tarkastelu edellyttää ensiksi toimielimiltä, että ne osoittavat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksen yhteisön tuotannonalaan. Säännöksessä täsmennetään toiseksi, että on tutkittava polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän ja hintojen vaikutus. Kolmanneksi vahingon on oltava merkittävä.

110 Säännöksessä ei sen sijaan kuvata menetelmää, jonka mukaisesti toimielinten on analysoitava polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrien ja hintojen vaikutusta yhteisön tuotannonalaan. Tältä osin on viitattava perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 5 kohtaan. Asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa säädetään yleisesti, että vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu. Perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa säädetään, että tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen. Se sisältää luettelon, joka ei ole tyhjentävä, näistä

olennaisista taloudellisista tekijöistä ja seikoista, ja siinä täsmennetään, ettei yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.

111 Perusasetuksen 3 artiklan 2, 5 ja 6 kohdasta yhdessä luettuna johtuu siis, että vahingon määrittäminen edellyttää niiden vaikutusten, joita polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, puolueetonta tarkastelua, joka perustuu selkeään näyttöön ja jossa otetaan huomioon kaikki kyseisen tuotannonalan tilanteen kannalta olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat.

112 On vielä täsmennettävä, että yhteisön tuotannonalan käsite, johon viitataan perusasetuksen 3 artiklan 2, 5 ja 6 kohdassa, määritellään saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 4 artiklan 1 kohta), jossa säädetään, että ”yhteisön tuotannonalalla” tarkoitetaan samankaltaisten tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena tai niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 5 artiklan 4 kohta) tarkoitetussa merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta.

113 Perusasetuksen 5 artikla koskee polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista. Sen 4 kohdassa säädetään, että polkumyyntitutkimuksen taustalla oleva kantelu katsotaan yhteisön tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne yhteisön tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia kyseessä olevan tuotteen kokonaistuotannosta yhteisössä.

114 Edellä 109–113 kohdassa mainittujen säännösten tarkastelusta ilmenee siten yhtäältä, että jos toimielinten tutkimusten perusteella päätellään, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko on merkittävä, ei vaadita, että kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat osoittavat kielteistä suuntausta. Toisaalta toimielinten on arvioitava polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus koko yhteisön tuotannonalan tilanteeseen eli kaikkien yhteisön tuottajien tai ainakin niiden yhteisön tuottajien tilanteeseen, jotka ovat tukeneet polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista ja joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia kyseessä olevan tuotteen kokonaistuotannosta yhteisössä, mutta ne voivat vapaasti valita käytettävän menetelmän. Kuten kantajat toteavat, toimielimet voivat esimerkiksi yhtä hyvin päättää, että ne osoittavat vahinkoa aiheutuneen kullekin yhteisön tuottajalle, kuin osoittaa tällaisen vahingon olemassaolon perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan muodostavia kaikkia yhteisön tuottajia koskevien yhteenlaskettujen tai painotettujen tietojen perusteella.

115 Toiseksi on selvitettävä, onko toimielinten käsiteltävässä asiassa tekemä analyysi perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan ja yleisemmin sen 3 artiklan kohdan mukainen, sellaisena kuin sitä on tulkittu edellä 109–114 kohdassa.

116 Tästä on aivan aluksi muistettava, että yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupan suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (ks. asia C-351/04, Ikea Wholesale, tuomio 27.9.2007, Kok., s. I-7723, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia C-535/06 P, Mosaer Baer India v. neuvosto, 3.9.2009, Kok., s. I-7051, 85 kohta).

117 Oikeuskäytännön mukaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon määrittäminen edellyttää monitahoisten taloudellisten tilanteiden arviointia,

ja tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on näin ollen rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (edellä 116 kohdassa mainittu asia Mosaer Baer India v. neuvosto, tuomion 86 kohta).

118 Tässä yhteydessä on huomattava, että toimielimet käyttivät vahingon tutkinnassa kuutta yhteisön tuottajaa, joihin kuuluivat myös FerroPem ja FerroAtlántica, koskevia tietoja. On vielä todettava, etteivät kantajat ole kiistäneet komission tästä aiheesta esittämiä selityksiä, jotka sisältyvät väliaikaista tullia koskevan asetuksen 77 ja 78 perustelukappaleeseen. Komissio selitti, että tutkimusajanjaksolla yhteisössä oli seitsemän ferropiin tuottajaa, että viisi yhteisön tuottajaa teki kantelun, jonka perusteella käynnistettiin riidanalaisen asetuksen antamiseen johtanut polkumyynnin vastainen menettely, että kuudes yhteisön tuottaja päätti tukea menettelyä tekemällä yhteistyötä tutkimuksessa ja että seitsemäs tuottaja ei ottanut kantaa eikä toimittanut mitään tietoja. Komission mukaan kuusi yhteistyössä toiminutta yhteisön tuottajaa tuotti tutkimusajanjakson aikana 95 prosenttia yhteisössä tuotetusta ferropiistä.

119 Toimielimet tutkivat tällä perusteella olennaisten taloudellisten tekijöiden ja seikkojen kehitystä yhteisön tuotannonalan tilanteen näkökulmasta perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Tutkimus toteutettiin taloudellisesta tekijästä tai seikasta riippuen joko yhteenlaskettujen tai painotettujen tietojen perusteella, ja kuusi yhteisön tuottajaa teki yhteistyötä menettelyssä. Komissio tarkasteli siis väliaikaista tullia koskevan asetuksen 91–106 perustelukappaleessa yhteisön tuotannon, tuotantokapasiteetin, kapasiteetin käytön, varastojen, myyntien, markkinaosuuksien, hintojen painotettujen keskiarvojen, kannattavuuden, kassavirtojen, sijoitusten, sijoitusten tuottojen, pääoman saannin, työllisyyden, tuottavuuden ja palkkojen kehitystä. Kantajat eivät kiistä kyseisissä perustelukappaleissa esitettyjä lukuja. Komissio totesi väliaikaista tullia koskevan asetuksen 107–109 perustelukappaleessa, että vaikka jotkin

taloudelliset seikat olivat pysyneet vakaina tai kehittyneet myönteisesti, yhteisön tuotannonalan tilanne oli kaiken kaikkiaan selvästi huonontunut tarkastelujaksolla. Neuvosto vahvisti tämän analyysin kokonaisuudessaan riidanalaisen asetuksen 82 perustelukappaleessa.

120 Väliaikaista tullia koskevan asetuksen 91, 93 ja 95 perustelukappaleessa tehty tuotannon, kapasiteetin käyttöasteen ja myyntien kehityksen analyysi osoitti suuntauksen olevan negatiivinen, vaikka FerroPemin ja FerroAtlántican toimittamat tiedot, jotka otettiin huomioon analyysissä, olivat pysyneet ennallaan tai osoittivat myönteistä kehitystä, kuten kantajat toteavat.

121 On siis katsottava, että toimielinten analyysin yhteydessä käyttämä menetelmä eli yhteenlaskettujen tai painotettujen tietojen käyttö on perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan ja yleisemmin sen 3 artiklan mukainen, sellaisena kuin kyseistä artiklaa on tulkittu edellä 109–114 kohdassa. Tästä seuraa, ettei millään kantajien esittämällä väitteellä pystytä osoittamaan, että analyysissä olisi tehty ilmeinen arviointivirhe, eikä analyysiä näin ollen voida kyseenalaistaa.

122 Ensinnäkään merkitystä ei ole väitteellä siitä, että on oikeudellisesti virheellistä todeta, että neuvoston on vahinkoa arvioidessaan otettava huomioon ainoastaan ne taloudelliset tekijät, jotka vaikuttavat samalla tavalla kaikkiin yhteisön tuotannonalan jäseniin, koska neuvosto ei ottanut huomioon pelkästään niitä taloudellisia tekijöitä, jotka vaikuttavat samalla tavalla kaikkiin yhteisön tuotannonalan jäseniin, kuten edellä 119 ja 120 kohdassa on osoitettu.

123 Toiseksi väite siitä, ettei voida katsoa, että toteamus merkittävän vahingon aiheutumisesta yhteisön tuotannonalalle, josta suurin osa ei ole kärsinyt lainkaan vahinkoa, perustuisi luotettavaan näyttöön ja vahinko olisi määritelty tasapuolisesti, ei ole vakuuttava. Edellä 119 ja 120 kohdassa on nimittäin yhtäältä osoitettu, että FerroPemin ja FerroAtlántican tiedot otettiin huomioon ja että toimielinten tekemä analyysi noudatti kokonaisuudessaan perusasetuksen 3 artiklan 6 kohtaa ja yleisemmin perusasetuksen 3 artiklaa. Toisaalta kantajat eivät ole esittäneet mitään sellaista seikkaa, jolla voitaisiin osoittaa, että analyysissä on tehty ilmeinen arviointivirhe, esimerkiksi että tuotantoa, myyntejä ja tuotantokapasiteettia koskevat FerroPemin ja FerroAtlántican tiedot olisi pitänyt ottaa huomioon painotettuina eikä yhteenlaskettuina.

124 Kolmanneksi kantajien väite oikeuden väärinkäytöstä on jätettävä tutkimatta epätäsmällisyyden vuoksi unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla, jota kyseisen perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan sovelletaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan nojalla, sellaisena kuin tätä artiklaa on tulkittu edellä 60 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä.

125 Tästä seuraa, että kolmas kanneperuste on hylättävä osittain perusteettomana ja osittain siksi, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat.

4. *Neljäs peruste, joka koskee polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden analysointia*

126 Neljäs kanneperuste jakautuu kuuteen osaan.

Neljännen perusteen ensimmäinen osa, joka koskee kolmansien maiden tuottajien yhteisön markkinoilta vetäytymisen sekä tiettyjen yhteisön tuottajien tuotannon uudelleensuuntaamisen ja supistumisen vaikutuksia yhteisön tuotannonalaan

Asianosaisten lausumat

127 Kantajat väittävät ensiksi, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän vaikutuksia yhteisön tuotannonalaan koskevat neuvoston toteamukset, jotka on esitetty väliaikaista tullia koskevan asetuksen 112–114 perustelukappaleessa ja vahvistettu riidanalaisen asetuksen 86 perustelukappaleessa, ovat ilmeisen virheelliset ja vastoin perusasetuksen 3 artiklan 6 kohtaa. Kantajat muistuttavat nimittäin osoittaneensa alustavaa ilmoitusasiakirjaa koskevissa huomautuksissaan, että jos tuotannonalalle oli aiheutunut vahinkoa, se ei voinut johtua polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, koska tällä tuonnilla pystyttiin valtaamaan ainoastaan sellaisia markkinaosuuksia, jotka ferropiin yhteisön tuottajat olivat vapaaehtoisesti antaneet käyttöön.

128 Kantajat katsovat ensinnäkin osoittaneensa yhtäältä, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän lisääntyminen johtui suurelta osin siitä, että yhteisön markkinoille oli jäänyt tyhjää tilaa Norjan, Islannin ja Venezuelan tuottajien vetäydyttyä markkinoilta, ja siitä, etteivät ferropiin yhteisön tuottajat pystyneet vastaamaan yhteisön käyttäjien ennallaan pysyneeseen kysyntään. Toisaalta muu polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän kasvu selittyy sillä, että ferropiin tuottaja OFZ a.s. siirtyi tuottamaan toista tuotetta, että suuri yhteisön tuottaja Huta Laziska S.A. supisti merkittävästi tuotantoaan sen jälkeen, kun se joutui oikeusriitaan energiantoimittajansa kanssa, ja että toinen ferropiin yhteisön tuottaja Vargön Alloys AB supisti tuotantoaan korkeiden energiakustannusten vuoksi.

129 Kantajat lisäävät, että vaikka kävisi ilmi, ettei kolmansista maista peräisin olevan ferropiin korvautuminen polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla ollut syynä yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden pienentymiseen, käyttämättömään kapasiteettiin ja alhaisiin hintoihin, tämä ei sinänsä tarkoita, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti olisi konkreettinen syy huonoon tulokseen. Yhteisön tuotannonalan tuotannon supistumiseen on siten merkittävissä määrin syynä Venezuelasta ja Islannista peräisin olevan tuonnin lisääntyminen sekä yhteisön tuottajien vapaaehtoiset toimenpiteet, joita ne toteuttivat energiantoimittajien kanssa vireille saatettujen oikeusriitojen ja tuotantokustannusten kasvun johdosta.

130 Kantajat väittävät vastineessaan toiseksi työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan nojalla, että neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen, kun se on määrittänyt yhteisön tuotannonalan vapaaehtoisten tuotantosupistusten merkitystä ja syitä. Erityisesti neuvoston toteamukset siitä, että Huta Laziska siirtyi piimangaanin tuotantoon sähkökatkosten vuoksi ja lopetti ferropiin tuotannon, ovat ristiriidassa kantajien ja kantelijan esittämän asiakirja-aineiston tietojen kanssa; neuvoston toteamus, jonka mukaan OFZ ei suunnannut tuotantoaan uudelleen piimangaanin tuotantoon, on ristiriidassa kantelijan lausumien ja OFZ:n tilinpäätöksen kanssa; neuvoston toteamus, jonka mukaan Vargön Alloysille ei ollut teknisesti mahdollista suunnata tuotantoaan uudelleen ferrokromin tuotantoon, on virheellinen, kuten ilmenee kyseisen yhtiön tilinpäätöksestä, ja kantajat saattoivat näiden samojen tilinpäätöstietojen perusteella väittää, että Vargön Alloys oli päättänyt lopettaa tuotantonsa sähkökatkosten vuoksi.

131 Kantajat väittävät vastineessaan kolmanneksi, että niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska edellä 130 kohdassa mainitut Huta Laziskaa ja OFZ:ää koskevat neuvoston väitteet esitettiin ensimmäisen kerran vastineessa.

132 Kantajat väittävät neljänneksi, että neuvosto on laiminlyönyt huolellisuusvelvoitteensa, sellaisena kuin se on määritelty asiassa T-413/03, Shandong Reipu Biochemicals

v. neuvosto, 13.7.2006 annetussa tuomiossa (Kok., s. II-2243, 49 kohta), sekä perusteluvelvollisuutensa. Neuvosto myönsi lopullisessa ilmoitusasiakirjassa vastatessaan kantajien esittämiin väitteisiin, sellaisina kuin ne on esitetty edellä 128 kohdassa, että riidanalainen tuonti oli voinut korvata kolmansista maista peräisin olevan tuonnin. Syy-yhteyden olemassaoloa arvioidessaan se kuitenkin totesi, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisääntymisen kanssa ”samanaikaisesti yhteisön tuotannonalan myyntimäärät supistuivat huomattavasti (–37 %) ja se menetti suuren osan markkinaosuudestaan (–11 %), mikä [oli] osoituksena polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisestä selvästä syy-yhteydestä”. Tässä päättelyssä kuitenkin ainoastaan toistetaan väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa jo tehty päätelmä, eikä siinä vastata kantajien väitteisiin, mikä näiden mukaan osoittaa, ettei neuvosto ole tutkinut väitteitä vaaditulla huolellisuudella eikä myöskään esittänyt riittäviä perusteluja.

133 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

– Väite, joka koskee kolmansien maiden tuottajilta ja yhteisön tuottajilta vapautuneita markkinaosuuksia

134 Kantajat väittävät lähinnä, että toimielimet ovat tehneet ilmeisen arviointivirheen ja rikkoneet perusasetuksen 3 artiklan 6 kohtaa, kun ne eivät ottaneet huomioon, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli vallannut kolmansien maiden tuottajilta ja yhteisön tuottajilta aiemmin vapautuneet markkinaosuudet.

135 Tästä on yhtäältä muistettava, että perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa säädetään, että on näytettävä, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrät ja hinnat ovat vaikuttaneet yhteisön tuotannonalaan.

136 Toisaalta vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sen selvittäminen, onko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinkoa ja johtuuko se polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, sekä sen selvittäminen, ovatko muut tiedossa olevat tekijät myötävaikuttaneet yhteisön tuotannonalan kärsimään vahinkoon, edellyttää monitahoisten taloudellisten kysymysten arviointia, jossa yhteisöjen toimielimillä on laaja harkintavalta. Siitä seuraa, että toimielinten suorittamia arviointeja koskevassa unionin tuomioistuinvalvonnassa varmistetaan ainoastaan, että menettelyä koskevia sääntöjä on noudatettu, että ne tosiseikat, joiden perusteella riitautettu valinta on tehty, pitävät aineellisesti paikkansa, ja että näitä tosiseikkoja ei ole arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. vastaavasti asia T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products v. neuvosto, 14.3.2007, Kok., s. II-669, 71 kohta ja asia T-462/04, HEG ja Graphite India v. neuvosto, 17.12.2008, Kok. s, II-3685, 120 kohta).

137 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että komissio esitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen 112–114 perustelukappaleessa selkeästi ja tarkkaan ne syyt, joiden perusteella se katsoi, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli vaikuttanut huomattavan kielteisesti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

138 Komissio esitti nimittäin ensiksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen 112 perustelukappaleessa päätelmänsä taustalla olevat tosiseikat: polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä oli lisääntynyt huomattavasti tarkastelujaksolla ja tuonnin osuus yhteisön markkinoista oli myös kasvanut; vaikka tuonnin keskihinnat nousivat tarkastelujaksolla, ne pysyivät selvästi yhteisön tuotannonalan hintoja alhaisempina samalla ajanjaksolla; kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan mukaan polkumyynnillä

tapahtuneen tuonnin keskihinnat olivat tutkimusajanjaksolla 3,7–11 prosenttia yhteisön tuotannonalan hintoja alhaisemmat lukuun ottamatta kolmea yhteistyötä tehnyttä vientiä harjoittavaa tuottajaa, joiden osalta alhaisempia hintoja ei ollut todettu, ja yhteisön tuotannonalan hinnat olivat painuneet alas.

139 Seuraavaksi komissio analysoi näitä tosiseikkoja väliaikaista tullia koskevan asetuksen 113 perustelukappaleessa. Se korosti tässä yhteydessä, että alhaisin hinnoin tapahtuvan tuonnin määrä oli kasvanut ja tuonti oli vallannut markkinaosuuksia tarkastelujaksolla samalla, kun yhteisön tuotannonalan tilanne oli heikentynyt. Komission mukaan yhteisön tuotannonala ei myöskään pystynyt nostamaan hintojaan riittävälle tasolle, jotta se olisi voinut kattaa kaikki kustannuksensa, sillä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat alittivat tutkimusajanjaksolla sen omat myyntihinnat.

140 Neuvosto vahvisti tämän analyysin riidanalaisen asetuksen 85 ja 86 perustelukappaleessa.

141 Kantajat riitauttavat tämän analyysin. Ne katsovat, ettei polkumyynnillä tapahtunut tuonti voinut olla vahingon syynä, sillä tämä tuonti oli vallannut ainoastaan ne markkinaosuudet, jotka olivat aiemmin vapautuneet sekä Norjan, Islannin ja Venezuelan vientiä harjoittavilta tuottajilta että kolmelta ferropiin yhteisön tuottajalta OFZ:ltä, Huta Laziskalta ja Vargön Alloysiltä, jotka olivat supistaneet tai suunnanneet uudelleen tuotantoaan.

142 Kantajien väite ei kuitenkaan ole vakuuttava kahdesta syystä.

143 Sen tueksi ei ensinnäkään ole esitetty riittäviä todisteita. Kantajat viittaavat alustavaa ilmoitusasiakirjaa koskeviin huomautuksiinsa, joissa ne väittävät esittäneensä todisteet osoittaakseen yhtäältä, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän kasvu johtui pääasiassa tyhjästä tilasta, joka oli syntynyt yhteisön markkinoille Norjan, Islannin ja Venezuelan tuottajien vetäydyttyä markkinoilta, ja siitä, etteivät ferropiin yhteisön tuottajat pystyneet vastaamaan yhteisön käyttäjien ennallaan pysyneeseen kysyntään, ja toisaalta, että muu polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän kasvu selittyy sillä, että OFZ, Huta Laziska ja Vargön Alloys päättivät supistaa tai suunnata uudelleen tuotantoaan.

144 On kuitenkin huomattava, että kantajat esittivät näyttöä ainoastaan siitä, että Norjasta peräisin oleva tuonti oli vähentynyt vuonna 2005 ja tutkimusajanjaksolla. Ne esittivät myös taulukon, joka osoittaa Islannista ja Venezuelasta peräisin olevan tuonnin vähentyneen vuonna 2005 mutta kasvaneen jälleen vuonna 2006. Kantajat esittivät myös näyttöä siitä, että OFZ, Huta Laziska ja Vargön Alloys olivat supistaneet tai suunnanneet uudelleen tuotantoaan ja että Huta Laziskan tapauksessa syynä oli oikeusriita sähköntuottajan kanssa.

145 Huta Laziskaa lukuun ottamatta on todettava, etteivät kantajat ole esittäneet näyttöä siitä, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti ei ollut syynä Norjasta, Islannista ja Venezuelasta peräisin olevan tuonnin ja yhteisön tuotannon vähentymiseen.

146 Kantajat eivät myöskään osoita selvää ja täsmällistä yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän kasvun sekä Norjan, Islannin ja Venezuelan vientiä harjoittavien tuottajien ja OFZ:n, Huta Laziskan ja Vargön Alloysin tuonnin määrien supistumisen välillä.

147 Toiseksi kantajat kuvaavat tosiseikkoja puutteellisesti ja vain osittain sekä jättävät huomiotta useiden tärkeiden taloudellisten tekijöiden kehityksen.

148 Kantajat jättävät ensinnäkin huomiotta hinnan vaikutuksen. Neuvoston tavoin on kuitenkin todettava, että tuonnin määrän kehitystä on arvioitava suhteessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintoihin ja verrattava näitä hintoja sekä kolmansista maista peräisin olevan tuonnin hintoihin että yhteisön tuotannonalan hintoihin. Kolmansista maista, joiden vetäytyminen loi markkinoille tyhjän tilan, peräisin olevan tuonnin hinnat olivat käsiteltävässä asiassa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintoja korkeammat. Kyseisen tuonnin hinnat alittivat myös yhteisön tuotannonalan hinnat.

149 Kantajat eivät huomioi myöskään yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden pienentymistä. Jos polkumyynnillä tapahtunut tuonti olisi ainoastaan vallannut ne markkinaosuudet, jotka vapautuivat muihin kolmansiin maihin sijoittautuneilta vientiä harjoittavilta tuottajilta, yhteisön tuotannonalan markkinaosuus olisi pysynyt ennallaan. Kantajien olisi näin ollen pitänyt osoittaa, että yhteisön tuotannonalan tarkastelujaksolla menettämä markkinaosuus vastasi OFZ:n, Huta Laziskan ja Vargön Alloysin tuotannon vähentymistä, mitä ne eivät ole tehneet.

150 Kantajat jättivät vielä huomiotta sen, että yhteisön tuottajilla oli käyttämätöntä tuotantokapasiteettia. Kantajat väittävät kuitenkin, että yhteisön tuottajat päättivät itsenäisesti olla käyttämättä tätä kapasiteettia, mutta ne eivät näytä väitettään toteen.

151 Näin ollen on katsottava, ettei millään kantajien esittämällä väitteellä pystytä osoittamaan, että toimielimet olisivat tehneet analyysissään, joka esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen 112–114 perustelukappaleessa ja vahvistetaan riidanalaisen asetuksen 85 ja 86 perustelukappaleessa, ilmeisen arviointivirheen ja rikkoneet perusasetuksen 3 artiklan 6 kohtaa.

152 Tämän vuoksi käsiteltävä väite on hylättävä perusteettomana.

– Väite, joka koskee yhteisön tuotannonalan tekemien vapaaehtoisten tuotantovähennysten merkitystä ja syitä

153 Kantajat väittävät, että neuvoston vastineessaan esittämät selitykset OFZ:n, Huta Laziskan ja Vargön Alloysin tuotantovähennysten ja tuotannon uudelleen suuntaamisen merkitystä ja syitä koskevasta arvioinnista sisältävät ilmeisen arviointivirheen, johon ne eivät voineet vedota kanteessa.

154 On huomattava, että tällä väitteellä on sama kohde kuin edellisellä väitteellä eli ilmeisen arviointivirheen ja perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan rikkomisen toteaminen sen perusteella, että toimielimet ovat arvioineet virheellisesti polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän vaikutuksen yhteisön tuotannonalaan ja ovat erityisesti jättäneet huomiotta sen, että OFZ, Huta Laziska ja Vargön Alloys olivat vapaaehtoisesti supistaneet ja suunnanneet uudelleen tuotantoaan.

155 Koska edeltävä väite hylättiin perusteettomana, myös käsiteltävä väite on hylättävä samasta syystä.

– Väite, joka koskee kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamista

156 Kantajat väittävät, että neuvoston vastineessaan esittämät selitykset OFZ:n, Huta Laziskan ja Vargön Alloysin tuotantovähennysten ja tuotannon uudelleen suuntaamisen merkityksestä ja syistä esitettiin ensimmäisen kerran kyseisessä vastineessa, mikä loukkaa niiden puolustautumisoikeuksia.

157 Käsiteltävää väitettä on tutkittava edellä 52 ja 98 kohdassa mainitun oikeuskäytännön valossa. Kyseisen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksia on loukattu ainoastaan, jos toimielinten toteuttaman sääntöjenvastaisuuden vuoksi kantajat eivät pysty hallinnollisen menettelyn aikana esittämään tehokkaasti kantaansa.

158 Käsiteltävässä asiassa on huomattava, että kantajat pystyivät esittämään tehokkaasti kantansa polkumyynnin vastaisen menettelyn aikana. Niiden alustavaa ilmoitusasiakirjaa ja lopullista ilmoitusasiakirjaa koskevissa huomautuksissa käsitellään laajasti sitä, että yhteisön tuottajat supistivat tuotantoaan vapaaehtoisesti.

159 Tämän lisäksi toimielimet vastasivat lopullisessa ilmoitusasiakirjassa seikkoihin, joita kantajat esittivät alustavaa ilmoitusasiakirjaa koskevissa huomautuksissaan. Toimielimet eivät siis syyllistyneet sääntöjenvastaisuuteen, ja ne vastaavat vastineessaan ainoastaan kantajien kanteessa esille ottamiin seikkoihin.

160 Tämän vuoksi käsiteltävä väite on hylättävä perusteettomana.

– Väite, joka koskee huolellisuusvelvoitteen ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä

161 Kantajat väittävät, että neuvosto on laiminlyönyt huolellisuusvelvoitteensa ja perusteluvelvollisuuden, sillä lopulliseen ilmoitusasiakirjaan sisältyvässä päättelyssä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksista yhteisön tuotannonalaan ainoastaan toistetaan väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa jo esitetty päätelmä ja siinä ei vastata väitteisiin, joita kantajat esittivät alustavaa ilmoitusasiakirjaa koskevissa huomautuksissaan.

162 Tästä on todettava, etteivät kantajat voi vedota huolellisuusvelvoitteen ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin, kun ne tosiasiassa riitauttavat toimielinten päätelmän perusteltavuuden. Se, etteivät toimielinten esittämät selitykset tyydytä kantajia, ei tarkoita, että nämä olisivat laiminlyöneet huolellisuusvelvoitteensa ja perusteluvelvollisuutensa.

163 Lisäksi on muistettava, että edellä 159 kohdassa todettiin, että lopullisessa ilmoitusasiakirjassa vastattiin kantajien väitteisiin, joita ne olivat esittäneet alustavaa ilmoitusasiakirjaa koskevissa huomautuksissaan ja jotka liittyivät polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksiin yhteisön tuotannonalaan. Neuvostoa ei näin ollen voida moittia huolellisuusvelvoitteen ja perusteluvelvollisuuden laiminlyönnistä.

164 Tästä seuraa, että käsiteltävä väite ja sitä kautta koko neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä perusteettomana.

Neljännen perusteen toinen osa, joka koskee yhteisön tuotannonalan yksittäisille jäsenille aiheutunutta vahinkoa

Asianosaisten lausumat

165 Kantajat väittävät, että neuvosto on rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 5 ja 6 kohtaa, kun se on kieltäytynyt tutkimasta syy-yhteyttä yksittäisten yhteisön tuottajien tasolla ja todennut riidanalaisen asetuksen 63–65 perustelukappaleessa, että syy-yhteyttä on tarkasteltava koko yhteisön tuotannonalan tasolla.

166 Kantajien mukaan tämä väite on erillinen kolmannesta kanneperusteesta, ja kantajat huomauttavat sen tueksi yhtäältä, ettei perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa velvoiteta tutkimuksesta vastaavia viranomaisia tutkimaan ainoastaan niitä taloudellisia tekijöitä, jotka ovat vaikuttaneet samalla tavalla kaikkiin yhteisön tuottajiin. Säännöksessä säädetään kaikkien taloudellisten tekijöiden arvioinnin lisäksi myös siitä, että arviointi on suoritettava ”kyseisen teollisuuden tilanteen” näkökulmasta, mikä on huomattavasti ”yhteisön tuotannonalan” tilannetta laajempi käsite. Kantajien mukaan perusasetuksen 3 artiklan 6 kohtaa on lisäksi luettava yhdessä sen 3 artiklan 5 kohdan kanssa siten, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin voidaan osoittaa aiheuttaneen merkittävää vahinkoa ainoastaan, jos kaikki yhteisön tuotannonalan tilanteeseen vaikuttavat taloudelliset tekijät on otettu huomioon, mikä tarkoittaa, että huomioon on

otettava ne taloudelliset tekijät, joiden on osoitettu vaikuttavan eri tavalla yhteisön tuottajiin. Kantajat lisäävät, että jos näitä taloudellisia tekijöitä ei oteta huomioon, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja kaikenlaisen vahingon välinen syy-yhteys olisi aivan liian helppo todeta tuonnin ja vahingon samanaikaisuuden perusteella.

167 Kantajat toteavat toisaalta esittäneensä useita todisteita, joilla ne pyrkivät osoittamaan, että ensinnäkin kahden yhteisön tuottajan, jotka edustivat pääosaa yhteisön tuotannonalasta, tuotantoa koskevien tietojen mukaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti ei ollut johtanut tuotantovähennyksiin, toiseksi neljä yhteisön tuottajaa, jotka edustivat pääosaa yhteisön tuotannonalasta, oli nostanut hintojaan merkittävästi ja kolmanneksi yksi yhteisön tärkeimmistä tuottajista Huta Laziska oli supistanut tuotantoaan 60 000 tonnilla sähkönhankintaongelmien vuoksi. Neuvosto ei kiistänyt näitä tosiseikkoja.

168 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

169 Vaikka neljännen kanneperusteen käsiteltävän osan tarkoituksena on kyseenalaistaa toimielinten syy-yhteyttä koskevan arvioinnin perusteltavuus, on todettava, että kaikki kantajien käsiteltävän osan tueksi esittämät väitteet koskevat yhtä lukuun ottamatta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon arviointia. Ainoastaan Huta Laziskaa koskeva väite liittyy syy-yhteyden tarkasteluun, sillä kantajat pyrkivät osoittamaan,

ettei tälle yhteisön tuottajalle aiheutunut vahinko johtunut polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista vaan sähkönhankintaongelmista. Perusasetuksen 3 artiklan 5 ja 6 kohtaa koskevassa pohdinnassa ei sen sijaan käsitellä syy-yhteyden tarkastelua vaan vahinkotekijöiden arviointia. Tämä pätee myös väitteisiin, jotka koskevat kahden yhteisön tuottajan, jotka edustivat pääosaa yhteisön tuotannonalasta, tuotantoa ja neljän yhteisön tuottajan, jotka nekin edustivat pääosaa yhteisön tuotannonalasta, toteuttamia hinnankorotuksia.

170 Kun tarkastellaan vahingon arviointiin liittyviä väitteitä, tällaisessa tilanteessa on ensinnäkin muistettava, että edellä 118–123 kohdassa on osoitettu, että toimielinten käyttämä menetelmä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon arvioimiseksi oli perusasetuksen 3 artiklan mukainen ja että kantajat eivät kiistäneet yhteisön tuotantoa, tuotantokapasiteettia, kapasiteetin käyttöä, varastoja, myyntejä, markkinaosuuksia, hintojen painotettuja keskiarvoja, kannattavuutta, kassavirtoja, sijoituksia, sijoitusten tuottoja, pääoman saantia, työllisyyttä, tuottavuutta ja palkkoja koskevia lukuja.

171 Tästä seuraa, ettei toimielinten voida katsoa jättäneen huomiotta taloudellisia tekijöitä, jotka osoittavat kantajien mukaan eriävää suuntausta yhteisön tuottajien keskuudessa. Kun erityisesti tarkastellaan tuotannon ja hintojen kehitystä, toimielimet ottivat asianmukaisesti huomioon kaikkia tutkimuksessa yhteistyötä tehneitä yhteisön tuottajia koskevat tiedot.

172 Kun toiseksi tarkastellaan Huta Laziskaa koskevaa väitettä, on huomattava aivan aluksi, että syy-yhteyden olemassaoloa ei välttämättä tarvitse tarkastella koko yhteisön tuotannonalan tasolla siten, ettei muusta tekijästä kuin polkumyynnillä

tapahtuneesta tuonnista yksittäiselle yhteisön tuottajalle aiheutunutta vahinkoa voitaisi ottaa huomioon. Perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 3 artiklan 7 kohta) tarkoitetun niin sanotun syy-yhteyttömyyden tarkastelun yhteydessä toimielinten on nimittäin tutkittava kaikki muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kanssa aiheuttivat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, siten, ettei näiden muiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa pidetä kyseisestä tuonnista johtuvana. Perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa ei täsmennetä, että tässä tutkinnassa on otettava huomioon ainoastaan koko yhteisön tuotannonalalle muista tekijöistä aiheutunut vahinko. Kyseisen säännöksen tavoitteena on varmistaa, että toimielimet erottavat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin haitalliset vaikutukset muiden tekijöiden haitallisista vaikutuksista, joten on mahdollista, että tietyssä tilanteessa huomioon on otettava yksittäiselle yhteisön tuottajalle muusta tekijästä kuin polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista aiheutunut vahinko, koska se on myötävaikuttanut koko yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

173 On kuitenkin todettava, että vahinko, jota Huta Laziskalle on voinut aiheutua sähkönhankintaongelmien vuoksi, on otettu asianmukaisesti huomioon riidanalaisen asetuksen 101 perustelukappaleessa. Neuvosto selitti nimittäin kyseisessä perustelukappaleessa, että vaikka mainittua tuottajaa koskevia tietoja ei ollut otettu huomioon vahingon tarkastelussa, yhteisön tuotannonalalla havaitut suuntaukset viittasivat edelleen vahingon olemassaoloon. Kantajat eivät kuitenkaan pyrkineet osoittamaan, että viimeksi mainittu näkemys sisältäisi ilmeisen arviointivirheen.

174 On siis todettava, ettei kantajien Huta Laziskan tilanteesta esittämä väite voi menestyä ja että kaiken edellä esitetyn perusteella neljännen kanneperusteen käsiteltävä osa on hylättävä perusteettomana.

Neljännen perusteen kolmas osa, joka koskee yhteisön tuotannonalan tuotannon supistumista

Asianosaisten lausumat

175 Kantajat katsovat, että neuvoston toteamus siitä, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti on johtanut yhteisön tuotannonalan tuotannon vähenemiseen, on ilmeisen virheellinen, koska suurin osa yhteisön tuottajista ei ollut supistanut tuotantoaan.

176 Kantajat muistuttavat nimittäin esittäneensä todisteita, joilla voidaan osoittaa, että kaksi yhteisön tuottajaa FerroAtlántica ja FerroPem, jotka edustivat pääosaa yhteisön tuotannonalasta, eivät olleet supistaneet tuotantoaan polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista huolimatta. Kantajat katsovat, että jos riidanalaisella tuonnilla olisi sinänsä ollut kielteisiä vaikutuksia yhteisön tuotannonalan tuotantoon, tällaisen kielteisen kehityksen olisi pitänyt olla havaittavissa jokaisen yhteisön tuottajan kohdalla. Koska asiakirja-aineiston tiedot osoittavat eri yhteisön tuottajien tilanteen kehittyneen hyvinkin eri tavalla, ”yksinkertaistava päätelmä”, jonka mukaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti olisi kasvanut merkittävästi ja johtanut samalla yhteisön tuotannonalan tuotannon vähenemiseen, on kumottava.

177 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

178 Kantajat väittävät, että neuvoston toteamus siitä, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti on johtanut yhteisön tuotannonalan tuotannon vähenemiseen, on ilmeisen virheellinen, koska kaksi tuottajaa, jotka edustivat pääosaa yhteisön tuottajista, eivät olleet supistaneet tuotantoaan.

179 On todettava, että vaikka käsiteltävällä osalla pyritään kyseenalaistamaan toimielinten syy-yhteydestä tekemän arvioinnin perusteltavuus, kun taas kolmannella kanneperusteella riitautetaan vahingon määrittämisen perusteltavuus, kantajien ensimmäisessä osassa esittämät perustelut ovat kuitenkin täysin samat kuin kolmannen kanneperusteen yhteydessä esitetyt perustelut. Tämän vuoksi on todettava, että kyseiset perustelut ovat edellä 107–123 kohdassa esitetyistä syistä perusteettomat.

180 Tästä seuraa, että neljännen kanneperusteen käsiteltävä osa on hylättävä perusteettomana.

Neljännen perusteen neljäs osa, joka koskee yhteisön tuotannonalan kustannusten nousun vaikutusta

Asianosaisten lausumat

181 Kantajat väittävät ensiksi, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ja riidanalaisessa asetuksessa esitetyt toteamukset, joiden mukaan yhtäältä energianhinta oli

nousussa koko maailmassa, myös kyseessä olevissa maissa, ja niissä joskus jopa selvemmin kuin Euroopassa ja toisaalta yhteisön tuotannonala ei pystynyt siirtämään kustannusten nousua asiakkaidensa maksettavaksi alhaisin hinnoin ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vuoksi, perustuvat ilmeisiin arviointivirheisiin.

182 Kantajien mielestä neuvosto on ensinnäkin tehnyt ilmeisen arviointivirheen tuotantokustannusten nousun vaikutuksen osalta. Ne muistuttavat tästä esittäneensä menettelyn aikana todisteita, joilla voidaan osoittaa, että yhtäältä yhteisön tuotannonala työvoiman yksikkökustannukset olivat nousseet keskimäärin 45 prosenttia tonnilta ja toisaalta energiakustannukset olivat kasvaneet yli 10 prosenttia yhtä lukuun ottamatta kaikilla yhteisön tuottajilla. Kantajat olivat lisäksi osoittaneet, että nämä kustannukset olivat nousseet huomattavasti jyrkemmin unionissa kuin muualla maailmassa, kuten polkumyynnin vastaisen menettelyn kohteena olevissa maissa. Neuvosto ei kuitenkaan ottanut näitä todisteita huomioon eikä myöskään kiistänyt niitä.

183 Kantajat väittävät toiseksi, että neuvosto oli tehnyt ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan teräsalan kysynnän vaikutusta yhteisön tuotannonalan mahdollisuuksiin siirtää kustannusten nousu kuluttajien maksettavaksi. Kantajat muistuttavat tästä, että neuvosto totesi lopullisessa ilmoitusasiakirjassa, että terästuottajien kysynnällä ei ollut mitään merkitystä hintojen vahvistamisessa, koska yhteisön tasolla ferropiin hinnat olivat joillakin ajanjaksolla laskussa huolimatta teräsalan kysynnän kasvusta, ja käytti perusteena kaaviokuvaa, josta ilmeni, ettei raakateräksen maailmanlaajuisen tuotannon ja ferropiin unionin sopimushintojen välillä ollut vastaavuussuhdetta.

184 Kantajien mukaan neuvoston käyttämä kaaviokuva kuitenkin osoittaa hintojen kehittyneen kokonaisuudessaan teräksen kysynnän mukaisesti. Neuvosto ei myöskään

ole käyttänyt asiaankuuluvaa kaaviokuvaa, sillä sen olisi pitänyt tarkastella yhteisön terästuotannon kehitystä suhteessa ferropiin hintakehitykseen yhteisön markkinoilla. Tämä tarkastelu osoittaa, että ferropiin hintakehitys yhteisössä noudatti tarkalleen yhteisön terästuotannon kehitystä, että ferropiin hinta määrittyi ensisijaisesti yhteisön terästuotannon perusteella ja että terästuottajien kysyntä oli tästä syystä heikentänyt mahdollisuuksia siirtää tuotantokustannusten nousu kuluttajien maksettavaksi.

185 Kantajat väittävät toiseksi, että neuvosto on laiminlyönyt huolellisuusvelvoitteensa ja perusteluvelvollisuutensa, sillä kun kantajat esittivät menettelyn aikana useita todisteita tuotantokustannusten noususta, neuvosto ei kiistänyt näitä väitteitä eikä vastannut niihin.

186 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

– Väite, joka koskee ilmeisiä arviointivirheitä

187 Kantajat väittävät, että neuvosto on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä arvioidessaan yhteisön tuotannonalan kustannusten nousun vaikutusta.

188 Tästä on muistettava, että oikeuskäytännön mukaan neuvosto ja komissio ovat velvollisia tutkimaan, johtuuko vahinko, johon ne aikovat perustaa päätelmänsä, tosiasiallisesti polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, ja niiden on jätettävä ottamatta huomioon muiden tekijöiden aiheuttama vahinko (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 11.6.1992, Kok., s. I-3813, 16 kohta).

189 Edellä 136 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan on lisäksi niin, että sen selvittäminen, ovatko muut tekijät kuin polkumyynnillä tapahtunut tuonti myötävaikuttaneet yhteisön tuotannonalan kärsimään vahinkoon, edellyttää monitahoisten taloudellisten kysymysten arviointia, jossa toimielimillä on laaja harkintavalta, mikä tarkoittaa, että unionin tuomioistuimessa tapahtuva valvonta tästä arvioinnista on rajoitettua.

190 Tässä yhteydessä on todettava, että toimielimet esittivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen 131–133 perustelukappaleessa ja riidanalaisen asetuksen 97–99 perustelukappaleessa ne syyt, joiden vuoksi tuotantokustannusten nousu ei niiden mielestä ollut luonteeltaan sellainen, että se olisi poistanut polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden. Toimielinten päättely etenee kolmessa vaiheessa. Ensiksi ne korostivat, että seosteollisuudessa havaittu kustannusten nousu koski koko maailmaa ja se oli siten vaikuttanut samalla tavoin kyseiseen teollisuuteen maailmanlaajuisesti. Toiseksi ne huomauttivat, että kustannukset olivat todellakin nousseet tarkastelujaksolla. Kolmanneksi ne totesivat, että vaikka kustannusten nousua oli voitu osittain tasata myyntihintojen nostamisella, yhteisön tuotannonala ei ollut voinut siirtää kaikkea kustannusten nousua hintoihin alhaisin hinnoin ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vuoksi.

191 Kantajat riitauttavat tämän päättelyn ja muistuttavat esittäneensä hallinnollisessa menettelyssä kahdenlaisia todisteita, jotka osoittavat, ettei polkumyynnillä tapahtuneen

tuonnin ja vahingon välillä ollut syy-yhteyttä. Ne väittävät yhtäältä esittäneensä näyttöä siitä, että energian hinnat olivat unionissa korkeammat kuin kansainvälisesti. Ne viittaavat tässä yhteydessä yleisiin toteamuksiin, joita ovat esittäneet komissio ”kolmannen energiapaketin” yhteydessä ja energiaintensiivisten tuotannonalojen liitto Alliance of Energy-Intensive Industries. Kantajat väittävät toisaalta osoittaneensa, että teräksen kysynnällä oli ratkaiseva merkitys siinä, ettei yhteisön tuotannonala pystynyt siirtämään kustannusten nousua hintoihin. Ne esittävät aiheesta kaaviokuvan, josta käy ilmi terästuotannon kehitys yhteisössä suhteessa ferropiin yhteisön hintatasoon. Kantajien mukaan kaaviokuva osoittaa, että ferropiin yhteisön hintataso noudattaa tarkkaan yhteisön terästuotannon kehitystä ja että ferropiin hinta määrittyy näin ollen ensisijaisesti terästuotannon perusteella. Ne asettavat tämän kaaviokuvan vastakkain toimielinten lopullisessa ilmoitusasiakirjassa esittämän kaaviokuvan kanssa, josta ilmenee, ettei teräksen maailmanlaajuisen kysynnän ja ferropiin unionin sopimushintojen välillä ollut vastaavuussuhdetta.

192 On kuitenkin todettava, ettei mikään kantajien esittämistä todisteista ole ratkaiseva. Kun ensiksi tarkastellaan näyttöä siitä, että yhteisön energianhinnat olivat kansainvälistä tasoa korkeammat, on todettava, että kantajat viittaavat ainoastaan yleisiin toteamuksiin, eivätkä esitä mitään lukuja. Ne eivät etenkään ole tehneet yhteisön ja maailmanmarkkinoiden energiahintojen tarkkaa lukumääräistä vertailua eivätkä osoittaneet, että energian hinnannousu yhteisössä olisi aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle vahinkoa.

193 Kun seuraavaksi tarkastellaan kaaviokuvaa yhteisön terästuotannon kehityksestä suhteessa ferropiin yhteisön hintatasoon, on huomattava, että kantajat väittävät yleisesti tämän kaaviokuvan perusteella ainoastaan, että ferropiin yhteisön hinnat noudattavat tarkkaan terästuotannon kehitystä. Ne eivät kuitenkaan ole analysoineet

kaaviokuvaa osoittaakseen, että teräksen kysyntä (eli teräksen tuotanto) on kehittynyt siten, että yhteisön tuottajat eivät pystyneet tutkimusajanjaksolla siirtämään tuotantokustannusten nousua hintoihin. Tämän lisäksi on huomattava, että kaaviokuva osoittaa terästuotannon kasvaneen tutkimusajanjakson, joka käsittää ajanjakson 1.10.2005–30.9.2006, kolmen ensimmäisen vuosineljänneksen aikana ja vähentyneen vasta neljännellä vuosineljänneksellä. Kaaviokuva osoittaa myös, että ferropiin yhteisön hinnat nousivat koko tutkimusajanjakson ajan. Kantajat eivät kuitenkaan selitä, miksi hintoja ei voitu tutkimusajanjakson kolmen ensimmäisen vuosineljänneksen aikana tapahtuneen terästuotannon kasvun johdosta nostaa riittävästi, jotta ferropiin yhteisön tuottajat olisivat pystyneet siirtämään tuotantokustannusten nousun kuluttajien maksettavaksi.

194 Kantajien esittämillä todisteilla ei näin ollen pystytä osoittamaan, että kustannusten nousu olisi aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle vahinkoa.

195 Edellä esitetyn eli toimielinten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ja riidanalaisessa asetuksessa tekemän päättelyn perusteella ja kantajien esittämien todisteiden puutteellisuuden vuoksi niiden esittämät väitteet ilmeisistä arviointivirheistä on hylättävä.

196 Tämän vuoksi käsiteltävä väite on hylättävä perusteettomana.

– Väite, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä

197 Kantajat väittävät lähinnä, että neuvosto on laiminlyönyt huolellisuusvelvoitteensa ja perusteluvelvollisuutensa, sillä kun kantajat esittivät menettelyn aikana useita todisteita tuotantokustannusten noususta, neuvosto ei sen paremmin kiistänyt näitä seikkoja kuin vastannutkaan niihin.

198 Tästä on todettava aivan aluksi, että toisin kuin kantajat väittävät, neuvosto vastasi niiden esittämiin seikkoihin. Yhtäältä toimielimet vastasivat kantajien esittämiin tuotantokustannuksia koskeviin väitteisiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen 131–133 perustelukappaleessa, lopullisessa ilmoitusasiakirjassa, CHEMK:iä koskevassa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa ja riidanalaisen asetuksen 97–99 perustelukappaleessa. Toisaalta ne vastasivat kantajien esittämiin teräksen kysyntää koskeviin väitteisiin lopullisessa ilmoitusasiakirjassa ja CHEMK:iä koskevassa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa. Toimielimiä ei näin ollen voida pätevästi moittia hyvän hallinnon periaatteen loukkaamisesta ja perusteluvelvollisuuden laiminlyönnistä.

199 Kuten edellä 162 kodassa todetaan, kantajat eivät myöskään voi vedota huolellisuusvelvoitteen ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin, kun ne tosiasiassa riitauttavat toimielinten päätelmän perusteltavuuden. Se, että kantajat katsovat, etteivät toimielinten esittämät selitykset ole riittäviä, ei osoita, että nämä olisivat laiminlyöneet huolellisuusvelvoitteensa ja perusteluvelvollisuutensa.

200 Tämän vuoksi käsiteltävä väite on hylättävä perusteettomana.

201 Kaiken edellä esitetyn perusteella neljännen kanneperusteen neljäs osa on hylättävä perusteettomana.

Neljännen perusteen viides osa, jonka mukaan perusteluvelvollisuutta on laiminlyöty Huta Laziskalle aiheutuneen vahingon analysoinnissa

Asianosaisten lausumat

202 Kantajat väittävät, että neuvosto on laiminlyönyt perusteluvelvollisuuden sellaisena kuin se on määritelty asiassa C-76/00 P, Petrotub ja Republica vastaan neuvosto, 9.1.2003 annetussa tuomiossa (Kok., s. I-79, 87 kohta), koska se ei ole esittänyt todisteita tukeakseen riidanalaisen asetuksen 101 perustelukappaleessa esittämäänsä toteamusta erityisesti Huta Laziskaa koskevien tietojen merkityksestä vahingon toteamisessa. Kantajien mukaan tämä toteamus on jo esitetty, se ei sisällä mitään uutta tietoa eikä siinä esitetä mitään todennettavissa olevaa perustelua neuvoston päätelmän tueksi, vaikka kantajat ovat esittäneet tämänsuuntaisia vaatimuksia lopullista ilmoitusasiakirjaa koskevissa huomautuksissaan, ja huolimatta niiden menettelyn aikana esittämistä todisteista. Kyseiset todisteet osoittavat kantajien mukaan, että Huta Laziska, joka oli suurin ferropiin yhteisön tuottaja, lopetti ferropiin tuotannon vuosien 2005–2006 aikana sähköntoimittajansa kanssa vireille saatetun riita-asian

vuoksi ja että tämä yhtiö kärsi näin ollen vahinkoa, joka ei aiheutunut tutkimuksen kohteena olleesta tuonnista. Kantajat väittävät lisäksi, että Huta Laziskan tuotantovähennys oli niin mittava, että se käsitti suurimman osan koko yhteisön tuotannonalan tuotantovähennyksestä.

203 Kantajat riitauttavat vastineessa neuvoston huomion siitä, että ne eivät olisi pyytäneet täsmennyksiä vahinkoa koskevaan neuvoston arviointiin, jossa tämä ei ollut ottanut huomioon Huta Laziskaa koskevia tietoja, kuten riidanalaisen asetuksen 101 perustelukappaleesta ilmenee. Kantajat nimittäin esittivät juuri tällaisen täsmällisen pyynnön 7.1.2008.

204 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

205 Kantajat väittävät neuvoston laiminlyöneen perusteluvelvollisuuden, koska riidanalaisen asetuksen 101 perustelukappaleessa, joka koski Huta Laziskaan liittyvien tietojen merkitystä vahingon toteamisessa, toistetaan jo esitetty toteamus, se ei sisällä mitään uutta tietoa eikä siinä esitetä mitään todennettavissa olevaa perustelua neuvoston päätelmän tueksi, vaikka kantajat ovat esittäneet tämänsuuntaisia vaatimuksia.

206 Kuten edellä 162 kohdassa jo todettiin, kantajat eivät voi vedota perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin, kun ne tosiasiassa riitauttavat toimielinten päätelmän

perusteltavuuden. Se, etteivät toimielinten esittämät selitykset tyydytä kantajia, ei tarkoita, että nämä olisivat laiminlyöneet perusteluvelvollisuutensa.

207 Tämän lisäksi on todettava, että lopullisen ilmoitusasiakirjan 99 ja 100 kohdasta sekä riidanalaisen asetuksen 100 ja 101 perustelukappaleesta ilmenee, että toimielimet katsoivat yhtäältä, että vahingon syytä oli tarkasteltava koko yhteisön tuotannonalan tasolla ja että Huta Laziskaa koskevat tiedot oli otettu huomioon, ja toisaalta, että vaikka kyseistä tuottajaa koskevat tiedot oli jätetty analyysin ulkopuolelle, muulla yhteisön tuotannonalalla havaitut suuntaukset olivat selvästi negatiiviset. Vaikka näitä perusteluja voidaan toki pitää suppeina, toimenpiteen tehneen toimielimen päättely ilmenee kuitenkin niistä selkeästi ja yksiselitteisesti edellä 44 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti. Käsiteltävän asian tilannetta ei joka tapauksessa voida mitenkään verrata tilanteeseen, josta oli kyse edellä 202 mainitussa asiassa Petrotub ja Republica vastaan neuvosto annetussa tuomiossa, jonka kantajat mainitsevat kirjelmissään. Yhteisöjen tuomioistuin totesi nimittäin mainitussa asiassa, että neuvosto oli ainoastaan viitannut yhteisön säädöksiin eikä ollut antanut mitään sellaista selitystä, jonka perusteella niille, joita toimenpide koskee, ja yhteisön tuomioistuimelle selviäisivät sen syyt.

208 On huomattava, että se, etteivät toimielimet noudattaneet kantajien vaatimusta toimittaa niille arviointi Huta Laziskaa lukuun ottamatta muulle yhteisön tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta, ei sinänsä tarkoita perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä.

209 Tästä seuraa, että neljännen kanneperusteen viides osa on hylättävä perusteettomana.

Neljännen perusteen kuudes osa, jonka mukaan neuvosto on laiminlyönyt perusteluvelvollisuuden kolmansista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusta koskevissa päätelmissään

Asianosaisten lausumat

210 Kantajat väittävät neuvoston laiminlyöneen perusteluvelvollisuuden, kun se on todennut riidanalaisen asetuksen 95 perustelukappaleessa, ettei muista kolmansista maista peräisin oleva tuonti myötävaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Ne viittaavat tältä osin lopullista ilmoitusasiakirjaa koskeviin huomautuksiinsa, joissa ne viittasivat alustavaa ilmoitusasiakirjaa koskevissa huomautuksissaan esittämiinsä todisteisiin ja väittivät, että neuvoston toteamus on virheellinen, koska Islannista ja Venezuelasta peräisin oleva tuonti oli kasvanut selvästi vuoden 2005 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana vieden tuolloin markkinaosuuksia ferropiin yhteisön tuottajilta.

211 Kantajat lisäävät vastineessaan, että toisin kuin neuvosto väittää, ristiriitaa ei ole niiden kahden väitteen välillä, joista ensimmäisen mukaan muista kolmansista maista peräisin oleva tuonti myötävaikutti yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon ja joista toisen mukaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti vei Norjasta, Venezuelasta ja Islannista peräisin olevalta tuonnilta ”vapautuneita markkinaosuuksia”. Polkumyynnillä tapahtunut tuonti nimittäin korvasi Venezuelasta ja Islannista peräisin olevan ferropiin tuonnin vuosina 2004–2005. Vuoden 2005 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana eli eri ajanjaksolla Venezuelasta ja Islannista peräisin oleva tuonti sen sijaan kasvoi ja vaikutti näin ollen yhteisön tuotannonalaan.

212 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

213 Kantajat väittävät neuvoston laiminlyöneen perusteluvelvollisuuden, kun se on todennut riidanalaisen asetuksen 95 perustelukappaleessa, ettei muista kolmansista maista peräisin oleva tuonti ollut myötävaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

214 On todettava vielä kerran kuten edellä 162 kohdassa jo tehtiin, että kantajat eivät voi vedota perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin, kun ne tosiasiassa riitauttavat toimielinten päätelmän perusteltavuuden. Se, että kantajat katsovat, etteivät toimielinten esittämät selitykset ole riittäviä, ei osoita, että nämä olisivat laiminlyöneet perusteluvelvollisuutensa.

215 Lisäksi on todettava, että toimielimet tutkivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen 115–121 perustelukappaleessa yksityiskohtaisesti muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen. Ne vahvistivat väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyn analyysin riidanalaisen asetuksen 95 perustelukappaleessa. Toimielimet käsittelivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen 118–120 perustelukappaleessa erityisen laajasti Venezuelasta ja Islannista peräisin olevan tuonnin vaikutusta. Toimielimet täsmensivät näissä perustelukappaleissa erityisesti, ettei voitu sulkea pois sitä mahdollisuutta, että Islannista ja Venezuelasta peräisin oleva tuonti on voinut vaikuttaa kielteisesti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, mutta tätä vaikutusta ei kuitenkaan voitu pitää merkittävänä, kun otetaan huomioon

polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä ja hinnat. Tästä seuraa, että toimielimet ovat näissä perustelukappaleissa ilmaisseet päättelynsä selkeästi ja yksiselitteisesti, joten niitä ei voida pätevästi moittia perusteluvelvollisuuden laiminlyönnistä.

216 Neljännen kanneperusteen kuudes osa on näin ollen hylättävä perusteettomana.

5. *Viides peruste, jonka mukaan kantajien puolustautumisoikeuksia on loukattu polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista koskevien tietojen toimittamisen yhteydessä*

Asianosaisten lausumat

217 Kantajat väittävät neuvoston loukanneen niiden puolustautumisoikeuksia, koska se ei ole noudattanut niiden pyyntöjä ottaa ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon sellaisia lisätietoja, jotka eivät ole luottamuksellisia ja jotka koskevat tosiseikkoja, joita kanteluun on sisällytettävä, jotta polkumyynnin vastainen menettely voidaan aloittaa.

218 Kantajat huomauttavat tästä ensinnäkin, että ne pyysivät 15.1.2007 esitetyissä vahinkoa koskevissa huomautuksissaan ja alustavaa ilmoitusasiakirjaa koskevissa huomautuksissaan, että niille toimitettaisiin ei-luottamukselliset yhteenvedot niistä kanteluun sisältyvistä tiedoista, jotka liittyivät erityisesti näkyvän kulutuksen laskemiseen, polkumyyntimarginaalin laskentaperustaan ja kantelun tehneiden yhtiöiden tuotantokustannuksiin. Ne täsmentävät, että nämä yhteenvedot olisi pitänyt toimittaa

yhtäältä sen osoittamiseksi, että kantelussa oli tosiasiassa esitetty riittävässä määrin tällaisia tietoja siinä esitettyjen väitteiden perustelemiseksi, ja toisaalta siksi, että kantelun kohteena olevat viejät voisivat tutkia ei-luottamuksellisen yhteenvedon avulla ne tiedot, joiden perusteella komissio katsoi välttämättömäksi aloittaa polkumyynnin vastaisen menettelyn. Kantajien mukaan ne eivät pystyneet ilman näitä yhteenvetoja vastaamaan Euroalliagesin kantelussa esittämiin väitteisiin.

219 Kun tarkastellaan näkyvän kulutuksen laskemista koskevia tietoja, kantajat selittävät tarkemmin sanoen yhtäältä, että kantelu sisälsi kaksi eriävää tietokokonaisuutta, jotka koskivat kulutusta (tuonti, vienti, myynnit, varastot ja tuotanto), ja erot johtuivat mukautuksista. Eroavaisuuksien vuoksi kantajat pyysivät täsmennyksiä ja kahden eri tietokokonaisuuden laskelmien täsmäyttämistä. Toimielimet eivät vastanneet kantajien pyyntöön. Vastauksessaan neuvoston väitteeseen siitä, että erityyppisen ferropiin muuntamisessa 75-prosenttiseksi ferropiiksi käytetty kaava oli annettu tiedoksi kantajille, kantajat toisaalta väittävät vastineessa, etteivät ne pyytäneet kaavaa vaan perustelut kyseisen kaavan käyttämiselle tilanteessa, jossa mitään kaavaa ei olisi tarvittu.

220 Kun tarkastellaan polkumyyntimarginaalin laskentaperustaa koskevia tietoja, kantajat toteavat, että kantelun ei-luottamuksellisen version liitteessä C a on tehty yhteenveto kaikista kantajille toimitetuista polkumyyntiä koskevista yksityiskohtaisista tiedoista. Kyseiset sivut ovat kuitenkin tyhjiä, mikä tarkoittaa, etteivät kantajat pystyneet selvittämään, sisälsikö kantelu todisteita polkumyynnistä ja olivatko ne ylipäänsä riittäviä.

221 Kun tarkastellaan kantelun tehneiden yhtiöiden tuotantokustannuksia koskevia tietoja, kantajat täsmentävät, että ne laativat hallinnollisen menettelyn aikana vertailun kantelussa tarkoitettujen tuotantokustannusten kehityksestä koko yhteisön

tuotannonalalla sekä polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen annettuihin vastauksiin sisältyvistä kuhunkin yhteisön tuottajaan liittyvistä tiedoista. Vertailu paljasti huomattavia eroja näissä tiedoissa, ja kantajat pyysivät sen johdosta komissiota julkistamaan kunkin yhteisön tuottajan ei-luottamukselliset tiedot, sellaisina kuin ne sisältyivät kanteluun. Komissio kieltäytyi julkistamasta tietoja perustelematta, miksi se niin teki.

222 Kantajat väittävät toiseksi, ettei asiakirja-aineistoon ole otettu mitään ”hyödyllistä ei-luottamuksellista versiota” tiedoista, joita Euroalliagesin kantelua tukevat yhtiöt olivat toimittaneet. Ne toteavat lisäksi, että vaikka joitakin tietoja lopulta esitettiin, niiden luotettavuuden kyseenalaistaa yhtiöiden toimittamissa eri asiakirjoissa esitettyjen tietojen välinen epäjohdonmukaisuus.

223 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

224 Edellä 52 kohdassa jo mainitun oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevan periaatteen nojalla yrityksille, joita asia koskee, on annettava tilaisuus esittää hallinnollisen menettelyn aikana oma kantansa niiden tosiseikkojen paikkansapitävyydestä ja merkityksellisyydestä asian kannalta sekä niistä olosuhteista, joihin asiassa on vedottu, samoin kuin näytöstä, jonka komissio on ottanut huomioon polkumyynnin olemassaoloa ja siitä aiheutuvaa vahinkoa koskevan väitteensä tukena. Toimielinten on tältä osin annettava yrityksille, joita asia koskee, siltä osin kuin liikesalaisuuden kunnioittaminen taataan edelleen, tietoja, jotka ovat

tarpeen niiden etujen puolustamisen kannalta ja valitessaan tarvittaessa viran puolesta asianmukaisia menettelytapoja tällaiseen tiedottamiseen (edellä 52 kohdassa mainittu asia Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomion 17 kohta).

225 Liikesalaisuudesta on vielä muistutettava, että perusasetuksen 19 artiklan 1 kohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 19 artiklan 1 kohta) säädetään, että viranomaisten on pätevästä syystä käsiteltävä luottamuksellisina kaikkia tietoja, jotka ovat luonteeltaan luottamuksellisia tai jotka tutkimuksen kohteena olevat osapuolet ovat toimittaneet luottamuksellisina. Perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan (josta on tullut asetuksen N:o 1225/2009 19 artiklan 2 kohta) nojalla asianomaisten osapuolten, jotka toimittavat luottamuksellisia tietoja, on lisäksi toimitettava niistä yhteenvedot, jotka eivät ole luottamuksellisia, lukuun ottamatta poikkeuksellisia olosuhteita, joissa kyseisistä tiedoista ei voida antaa yhteenvetoa. Edelleen tämän säännöksen mukaan näiden yhteenvetojen on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta luottamuksellisina toimitettujen tietojen olennainen sisältö voidaan kohtuullisesti ymmärtää.

226 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella on selvitettävä, onko neuvosto tosiasiassa loukannut kantajien puolustautumisoikeuksia, kun se ei ole noudattanut niiden pyyntöjä ottaa ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon sellaisia lisätietoja, jotka eivät ole luottamuksellisia.

227 Kantajat väittävät ensinnäkin pyytäneensä komissiolle 15.1.2007 esittämissään vahinkoa koskevissa huomautuksissa, että ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon otettaisiin ei-luottamukselliset yhteenvedot kanteluun sisältyvistä tiedoista, jotka liittyvät kulutuksen laskemiseen, polkumyyntimarginaalin laskentaperustaan ja kantelun tehneiden yhtiöiden tuotantokustannuksiin. Koska nämä tiedot eivät sisältyneet ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon, kantajat eivät pystyneet vastaamaan kantelussa esitettyihin väitteisiin.

228 Kulutuksen laskemisesta on aivan aluksi todettava, että kantajat pyysivät vahinkoa koskevissa huomautuksissaan kolmentyyppisten tietojen toimittamista: ensiksi perusteluja 75-prosenttisen ferropiin tuontia koskevien tietojen muuntamisessa käytetylle kaavalle, toiseksi selvennystä tavasta, jolla muuntaminen toteutettiin kotimaan kuljetusten määrittämiseksi, ja kolmanneksi tietoja kahden yhteisön tuottajan SKW Trostberg AG:n ja TDR – Metallurgija d.d.:n arvioidusta tuotannosta, johon kantelun ei-luottamuksellisessa versiossa esitetyssä, näkyvää kulutusta koskevassa taulukossa viitataan, sekä näiden arvioiden muuntamistavasta.

229 On kuitenkin huomattava, että kaava, jota käytettiin erityyppisen ferropiin muuntamisessa 75-prosenttiseksi ferropiiksi, sisältyy kantelun ei-luottamukselliseen versioon. Komissio esitti 10.9.2007 kantajille osoittamassaan alustavassa lisäilmoitusasiakirjassa myös perustelut kyseisen kaavan käytölle, ja siitä ilmenee, että käytetty muuntokaava osoittautui välttämättömäksi, jotta tietoja voitiin vertailla asianmukaisella tavalla.

230 Kotimaan kuljetuksista on huomattava, että kantelun ei-luottamuksellisesta versiosta ilmenee, että kyseisiä kuljetuksia koskevat luvut perustuivat todellisiin kuljetuksiin, joista eri kantelijat olivat toimittaneet tietoja, 75-prosenttiseen ferropiihin sekä SKW:tä ja TDR:ää koskeviin arvioihin. Kyseisestä kantelun versiosta käy ilmi myös, että todellisia kuljetuksia koskevat tiedot luokiteltiin luottamuksellisiksi. Koska kantelun ei-luottamuksellisessa versiossa on esitetty kotimaan kuljetuksia koskevat yhteissummat, on todettava, että toimielimet toimivat perusasetuksen 19 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

231 SKW:n ja TDR:n arvioidusta tuotannosta on todettava lisäksi, että komissio selitti alustavassa lisäilmoitusasiakirjassa, että arvio perustui kantelijoiden tietoon markkinoista, joten sitä pidettiin luottamuksellisena. Kuten edellä 230 kohdassa todetaan, toimielimet ovat toimineet perusasetuksen 19 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, koska kantelun ei-luottamuksellisessa versiossa on esitetty kotimaan kuljetuksia koskevat yhteissummat.

232 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että kantajat väittävät virheellisesti, ettei niille ole toimitettu kulutuksen laskemista koskevia tietoja, jotka ne pyysivät toimittamaan ei-luottamuksellisessa muodossa. Kyseiset tiedot oli nimittäin joko otettu ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon tai ne ilmoitettiin alustavassa lisäilmoitusasiakirjassa. Kun siis tarkastellaan kantelua tältä osin, kantajat eivät voi perustellusti vedota puolustautumisoikeuksiensa loukkaamiseen.

233 Polkumyyntimarginaalin laskemisperustasta on seuraavaksi todettava, että kantelun ei-luottamuksellinen versio sisältää suppean mutta selkeän selityksen normaaliarvon ja vientihinnan laskentatavasta. Myös alustavassa lisäilmoitusasiakirjassa annetaan yksityiskohtainen selvitys normaaliarvon laskentatavasta. Komissio viittaa viimeksi mainitussa asiakirjassa erityisesti normaaliarvon laskentaperustana käytettyihin hintoihin, jotka sisältyvät kantelun ei-luottamuksellisen version liitteisiin C.1, C.2, C.3 ja C.4. Näin ollen on todettava, että kantajilla oli riittävät tiedot polkumyyntimarginaalin laskentaperustasta, jotta ne saattoivat käyttää puolustautumisoikeuksiaan, ja että merkitystä ei ollut sillä, että kantelun ei-luottamuksellisen version liitteen C a sivut oli jätetty tyhjiksi.

234 Kantelun tehneiden yhtiöiden tuotantokustannuksista on vielä todettava, että kantelijoiden kaikki tuotantokustannukset on ilmoitettu kantelun ei-luottamuksellisen version liitteessä 5. Koska kunkin kantelijan todellisia tuotantokustannuksia koskevat

tiedot ovat kiistämättä luottamuksellisia ja koska kantelun ei-luottamuksellisessa versiossa on esitetty kantelijoiden tuotantokustannusten yhteissumma, toimielimet ovat toimineet perusasetuksen 19 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Tästä seuraa, että toimielimet antoivat kantajille niiden etujen puolustamisen kannalta tarpeelliset tiedot ja varmistivat samalla liikesalaisuuden kunnioittamisen. Kun siis tarkastellaan kantelun perusteena olevia yhtiöiden tuotantokustannuksia, kantajat eivät voi tässäkään yhteydessä perustellusti vedota puolustautumisoikeuksiensa loukkaamiseen.

235 Kantajat moittivat neuvostoa toiseksi siitä, ettei se ottanut asiakirja-aineistoon ”hyödyllistä ei-luottamuksellista versiota” tiedoista, joita Euroalliagesin kantelua tukevat yhtiöt olivat toimittaneet. Ne toteavat lisäksi, että vaikka joitakin tietoja lopulta esitettiin, niiden luotettavuuden kyseenalaistaa yhtiöiden toimittamissa eri asiakirjoissa esitettyjen tietojen välinen epäjohdonmukaisuus.

236 Tältä osin on todettava, että nämä väitteet ovat epätarkkoja ja että ne on jätettävä tutkimatta unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisen kohdan, jota kyseisen perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan sovelletaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan nojalla, sellaisina kuin näitä artikloja on tulkittu edellä 60 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä. Kantajat eivät nimittäin täsmennä lainkaan, mitkä ei-luottamukselliset versiot eivät niiden mielestä ole riittävän hyödyllisiä. Ne eivät etenkään täsmennä, onko kyse kantelun tueksi esitetyistä asiakirjojen ei-luottamuksellisista versioista vai myöhemmin toimitetuista asiakirjoista. Ne eivät myöskään täsmennä, mitä tietoja ne pitävät epäjohdonmukaisina. Tämän vuoksi käsiteltävä väite on jätettävä tutkimatta.

237 Tästä seuraa, että viides kanneperuste on hylättävä osittain perusteettomana ja osittain siksi, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat.

238 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

239 Samalla tavoin on hylättävä kantajien hakemus prosessinjohtotoimen ja lisäselvitysten määräämisestä. Kantajat vaativat nimittäin unionin yleistä tuomioistuinta yhtäältä määräämään, että on toimitettava riidanalaisen asetuksen 101 perustelukappaletta tukevat tiedot erityisesti Huta Laziskaa koskevien tietojen vaikutuksesta vahingon toteamiseen. Koska edellä 205–209 kohdassa todettiin, että kyseinen perustelukappale oli perusteltu asianmukaisesti, kantajien vaatimusta ei ole tarpeen hyväksyä. Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta toisaalta määräämään, että on toimitettava tiedot, jotka liittyvät kulutuksen laskemiseen, polkumyyntimarginaalin laskentaperustaan ja kunkin kantelun tehneen yhtiön tuotantokustannuksiin, jotta voidaan selvittää, onko tutkimus aloitettu polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan riittävän näytön perusteella. Edellä 224–234 kohdassa on kuitenkin vahvistettu, että kantajat saivat etujensa puolustamisen kannalta tarpeelliset tiedot kustakin näistä kolmesta seikasta. Kantajien vaatimusta ei siis ole tarpeen hyväksyä tältäkään osin.

Oikeudenkäyntikulut

240 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut neuvoston vaatimusten mukaisesti.

241 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Komission vastaa siis omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Julistettiin Luxemburgissa 25. päivänä lokakuuta 2011.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asian tausta ..... II - 7368

Menettely ja asianosaisten vaatimukset ..... II - 7372

Oikeudellinen arviointi ..... II - 7374

1. Ensimmäinen peruste, joka koskee fiktiivisen voittomarginaalin käyttöä vientihinnan muodostamisessa ..... II - 7374

Ensimmäisen perusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan tulkinnassa on tehty oikeudellinen virhe ..... II - 7374

Asianosaisten lausumat ..... II - 7374

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 7375

Ensimmäisen perusteen toinen osa, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä ..... II - 7380

Asianosaisten lausumat ..... II - 7380

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 7381

Ensimmäisen perusteen kolmas osa, joka koskee kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamista ..... II - 7383

Asianosaisten lausumat ..... II - 7383

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 7383

Ensimmäisen perusteen neljäs osa, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista ..... II - 7385

Asianosaisten lausumat ..... II - 7385

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 7386

2. Toinen peruste, joka liittyy Silmakin tekemään hintaa koskevaan sitoumustarjoukseen ..... II - 7387

Toisen perusteen ensimmäinen osa, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista ..... II - 7387

Asianosaisten lausumat ..... II - 7387

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 7388

Toisen perusteen toinen osa, joka koskee perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan, 8 artiklan 4 kohdan ja 20 artiklan 1 kohdan rikkomista ..... II - 7392

Asianosaisten lausumat ..... II - 7392

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 7393

Toisen perusteen kolmas osa, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä ..... II - 7395

Asianosaisten lausumat ..... II - 7395

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 7396

Toisen perusteen neljäs osa, joka koskee kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamista ..... II - 7397

Asianosaisten lausumat ..... II - 7397

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 7398

3. Kolmas peruste, joka koskee vahingon määrittämistä ..... II - 7399

Asianosaisten lausumat ..... II - 7399

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 7401

4. Neljäs peruste, joka koskee polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden analysointia ..... II - 7407

Neljännen perusteen ensimmäinen osa, joka koskee kolmansien maiden tuottajien yhteisön markkinoilta vetäytymisen sekä tiettyjen yhteisön tuottajien tuotannon uudelleensuuntaamisen ja supistumisen vaikutuksia yhteisön tuotannonalaan ... II - 7408

Asianosaisten lausumat ... II - 7408

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 7410

– Väite, joka koskee kolmansien maiden tuottajilta ja yhteisön tuottajilta vapautuneita markkinaosuuksia ... II - 7410

– Väite, joka koskee yhteisön tuotannonalan tekemien vapaaehtoisten tuotantovähennysten merkitystä ja syitä ... II - 7415

– Väite, joka koskee kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamista ... II - 7416

– Väite, joka koskee huolellisuusvelvoitteen ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä ... II - 7417

Neljännen perusteen toinen osa, joka koskee yhteisön tuotannonalan yksittäisille jäsenille aiheutunutta vahinkoa ... II - 7418

Asianosaisten lausumat ... II - 7418

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 7419

Neljännen perusteen kolmas osa, joka koskee yhteisön tuotannonalan tuotannon supistumista ... II - 7422

Asianosaisten lausumat ... II - 7422

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 7423

Neljännen perusteen neljäs osa, joka koskee yhteisön tuotannonalan kustannusten nousun vaikutusta ... II - 7423

Asianosaisten lausumat ... II - 7423

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 7425

– Väite, joka koskee ilmeisiä arviointivirheitä ..... II - 7425

– Väite, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä ..... II - 7429

Neljännen perusteen viides osa, jonka mukaan perusteluvelvollisuutta on laiminlyöty Huta Laziskalle aiheutuneen vahingon analysoinnissa ..... II - 7430

Asianosaisten lausumat ..... II - 7430

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 7431

Neljännen perusteen kuudes osa, jonka mukaan neuvosto on laiminlyönyt perusteluvelvollisuuden kolmansista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusta koskevissa päätelmissään ..... II - 7433

Asianosaisten lausumat ..... II - 7433

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 7434

5. Viides peruste, jonka mukaan kantajien puolustautumisoikeuksia on loukattu polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista koskevien tietojen toimittamisen yhteydessä ..... II - 7435

Asianosaisten lausumat ..... II - 7435

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 7437

Oikeudenkäyntikulut ..... II - 7442